

informator

Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

**Budowle świata
Turning Torso**

str. 32

TITAN POLSKA sp. z o.o.

ul. Miłkowskiego 3/801
30-349 Kraków
tel.: +48 12 636 61 62
fax: +48 12 267 05 25
e-mail: biuro@titan.com.pl

www.titan.com.pl

SZANOWNI CZYTELNICY, KOLEŻANKI I KOLEDZY

Rok 2012 zamknął 10 lat funkcjonowania Samorządu Zawodowego Inżynierów Budownictwa a XII Zjazd Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa dokonał kolejnej oceny.

Przeoglądając podsumowania minionych lat: Monografię 2002-2012, Kronikę Izby, Kalendaria, kolejne wydawnictwa naszego Informatora jestem pod wrażeniem ogromu pracy wykonanej przez Koleżanki i Kolegów w różnych obszarach naszej działalności - począwszy od momentu tworzenia samorządu zawodowego inżynierów budownictwa w 2001 roku. Dziś można odpowiedzialnie stwierdzić iż wszystkie organy Izby wraz biurem działają sprawnie.

Ale dobrze administrować to „normalka” jak mówią młodzi. Czas na coś więcej! Spotkania przedzjazdowe a i sam zjazd, były okazją i próbą zdefiniowania kolejnego etapu jakościowej zmiany funkcjonowania naszej organizacji. Ważne, że dyskusja toczyła się w sposób odpowiedzialny i dotyczyła ważnych zagadnień merytorycznych, istotnych dla bytu członków naszej Izby.

Nasza działalność zawodowa odbywa się w tle takich ważnych wydarzeń i zjawisk jak: spadek nakładów inwestycyjnych, deregulacja zawodów, prace nad nowelizacją prawa budowlanego, tworzenie Kodeksu budowlanego, ułomnością ustawy o zamówieniach publicznych „cena rażąco niska”, obniżanie poziomu nauczania w szkolnictwie wyższym. Nakłada się na to uczucie braku wiary, że mamy na coś wpływ i możemy cokolwiek zmienić. Rodzi się pytanie czy aby nie popełniamy „grzechu zaniedbania” nie wykorzystując szansy jaką daje nam potencjał samorządu zawodowego - nade wszystko dobrze przygotowanych ludzi.

Potrzebą chwili jest realizacja „Ramowego programu działania” Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa przyjętego na XII Zjeździe, a szczególnie:

- budowanie silnego zaplecza doradczego w zakresie prawnym, zawodowym, ekonomicznym i asekuracyjnym (ubezpieczenia),
- pomoc członkom Izby w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych dla zapewnienia właściwych warunków wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie,
- wykorzystać Europejski Kongres Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Forum Budownictwa Śląskiego do rozwiązywania trudnych zagadnień dotyczących otoczenia budownictwa,
- wzmocnić współpracę ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi.

Jeżeli chcemy sprostać zadaniom oraz spełnić nasze oczekiwania musimy zwiększyć wymagania w stosunku do siebie. Faktem również jest, iż nikt nam nie zabroni wzajemnie się szanować, mądrze porozumiewać i doskonalić nasze umiejętności.

Łączę pozdrowienia
Franciszek Buszka
Przewodniczący Rady ŚIOIIB

SPIS TREŚCI

■ Słowo Przewodniczącego Rady ŚOIIB	3
■ Spis treści, Rzecznik ma głos.....	4
■ Kalendarium	5
■ Buduje się:	6
• Muzeum Śląskie – zabezpieczenia wykopów	
• Tunel w Tychach	
• Stadion Górnika w Zabrze	
• Węgierska Górnica – rewitalizacja odlewni	
■ Sprawozdanie z XII Zjazdu	12
■ Relacje ze spotkań przedjazdowych w okręgach	14
■ Spotkanie w Gliwicach	17
■ W trosce o dobre prawo, Komunikat o PESEL, Szkolenia	18
■ Wywiad z Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Budowlanego	19
■ Podróż marzeń - Australia	22
■ Notatka o konkursie „Fotografujemy budownictwo”	27
■ Oni tworzyli Izbę... ..	28
■ Budowle świata	32
■ Wieża ciśnień w Bytomiu	36
■ Rozmowa z Forum Młodych	38
■ Zawody strzeleckie	39
■ Relacja z biegu w Częstochowie, turniej brydża	40
■ Wspomagajmy się... ..	42
■ Odeszli... ..	43

W Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, trwają prace przy projekcie Kodeksu Budowlanego, dokumentu niezmiernie ważnego dla naszego środowiska. Każdy z nas ma możliwość na bieżąco śledzić te prace i za pośrednictwem PIIB wносить swoje uwagi. Więcej piszemy o tym na stronie 18.

Pragnę zwrócić uwagę na zamieszczony na 19 stronie wywiad z Janem Spychalą, Śląskim Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Budowlanego. Wywiadem tym rozpoczynamy cykl rozmów z osobami, które mają duży wpływ na jakość budownictwa na Śląsku i wiedzą na ten temat prawie wszystko.

Zachęcam wszystkich do tworzenia wspólnie z nami cyklu „Buduje się...”. Przedstawiamy w nim zwięzłe informacje na temat budów w naszym regionie, budów bardzo dużych ale mniejszych także. Wszyscy projektujemy, prowadzimy lub nadzorujemy jakiegoś realizację. Jeśli ktoś zechce pochwalić się „swoją” budową, chętnie zamieścimy notkę o niej.

Przewodniczący Rady Programowej
Roman Karwowski

AUTOR FOTO Z OKŁADKI:

Piotr Wyrwas

KALENDARIUM WYDARZEŃ

04.03.2013

Posiedzenie Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚOIIB.

05-08.03.2013

XXIII Ogólnopolskie „Warsztaty Pracy Projektanta Konstrukcji” poświęcone w całości nowoczesnym rozwiązaniom konstrukcyjno-materiałowo-technologicznym w geotechnice.

21.03.2013

Posiedzenie Rady ŚOIIB, na którym omówiono przygotowania do XII Zjazdu Sprawozdawczego ŚOIIB, sprawozdania organów statutowych ŚOIIB za rok 2012, a także:

- omówiono wnioski i zalecenia zawarte w protokołach oraz uchwałach OKR,
- Dorota Przybyła, wiceprzewodnicząca Rady ŚOIIB przedstawiła propozycje zmiany zapisów w regulaminie Komisji Pomocy Finansowej,
- przewodnicząca KDZ Elżbieta Nowicka – Słowik przedstawiła prezentację z wynikami analizy szkoleń członków ŚOIIB za rok 2012.

03.04.2013

Obradowało Prezydium Krajowej Rady PIIB. Radę ŚOIIB reprezentowali Stefan Czarniecki i Waldemar Szleper – KROZ. Na wstępie uczczono pamięć zmarłego dyrektora biura Krajowej Rady PIIB - Andrzeja Orczykowskiego. W czasie obrad Prezydium zajmowało się głównie przygotowaniem do Zjazdu PIIB, omówiono sprawozdanie Krajowej Rady PIIB oraz sprawozdania Organów Izby. Omówiono również projekt proponowanej uchwały w sprawie doskonalenia zawodowego członków Izby.

03.04.2013

Spotkanie przedjazdowe w Częstochowie.

04.04.2013

Spotkanie przedjazdowe w Rybniku.

05.04.2013

Spotkanie przedjazdowe w Bielsku-Białej.

08.04.2013

Spotkanie przedjazdowe w Gliwicach.

09.04.2013

Posiedzenie Komisji Prawno – Regulaminowej. Omawiano zaawansowanie prac nad zmianami w ustawie Prawo budowlane i innych przepisach branżowych.

10.04.2013

Spotkanie przedjazdowe w Katowicach.

13.04.2013

III Mistrzostwa Budowlanych i Architektów na dystansie 10 km

w ramach 5 Biegu Częstochowskiego. Ze ŚOIIB udział wziął Janusz Jasiona – członek OKK i KKK.

15.04.2013

Plenarne posiedzenie całego składu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ŚOIIB. Omawiano rozstrzygnięcia zakończonych spraw i sprawy aktualnie toczące się w sądzie, a także zmiany obowiązujących przepisów.

16.04.2013

Posiedzenie Komisji Współpracy z Zagranicą. Podsumowano pracę Zespołu Roboczego opracowującego wniosek II/5/2010 i podjęto uchwałę o zakończeniu prac Zespołu w związku z pracami Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Budowlanego.

17.04.2013

Posiedzenie Forum Młodych ŚOIIB.

18.04.2013

Posiedzenie Prezydium Rady ŚOIIB, na którym między innymi:

- omówiono projekt uchwały Krajowej Rady PIIB w sprawie zasad doskonalenia zawodowego członków PIIB oraz projekt zasad doskonalenia zawodowego członków PIIB.
- omówiono przebiegu spotkań przedjazdowych z delegatami na zjazdu ŚOIIB.

18.04.2013

Nadzwyczajne posiedzenie Rady ŚOIIB poświęcone sprawom organizacyjnym XII Zjazdu Sprawozdawczego ŚOIIB oraz omówieniu i przygotowaniu uchwał zjazdowych.

20.04.2013

XII Zjazd Sprawozdawczy ŚOIIB w Katowicach.

23.05.2013

Posiedzenie Rady ŚOIIB, na którym omówiono przebieg XII Zjazdu Sprawozdawczego i wnioski złożone przez delegatów do Komisji Uchwał i Wniosków.

24-25.05.2013

Seminarium Budowlane w Ustroniu, organizowane przez Śląską Izbę Budownictwa, ŚOIIB, PZiTB Oddział w Katowicach.

Buduje się...

Panorama budowy

KATOWICE

Zabezpieczenia geotechniczne na budowie Muzeum Śląskiego w Katowicach

Inwestor:

Muzeum Śląskie w Katowicach

Architekt:

Riegler-Riewe, Graz, Austria

Generalny wykonawca:

Budimex S.A.

Wykonawca Zabezpieczeń Geotechnicznych:

Soley Sp. z o.o., Balice k. Krakowa

Projekt Zabezpieczeń Geotechnicznych:

Soley Sp. z o.o., Balice k. Krakowa, TITAN Polska Sp. z o.o., Kraków; projektantki zabezpieczeń: Magdalena Rysiewicz, Soley Sp. z o.o., Natalia Maca, TITAN Polska Sp. z o.o.

Już wkrótce zakończona zostanie budowa siedziby Nowego Muzeum Śląskiego w Katowicach. Warto w tym momencie opisać etap zakończonych już robót geotechnicznych, które były jednym z największych wyzwań tej spektakularnej budowy.

Nowe Muzeum Śląskie, zlokalizowane tuż obok Spodka, w południowej części terenu dawnej Kopalni Węgla Kamiennego "Katowice" przy

ul. Kopalnianej 6, jest pierwszym obiektem wyznaczającym w Katowicach tzw. „oś kultury”. Koncepcja projektu opracowanego przez Riegler Riewe zakładała minimalną ingerencję w istniejący układ urbanistyczny dawnej kopalni, co znalazło odzwierciedlenie w ułożeniu nowo budowanych obiektów pod powierzchnią terenu w bezpośrednim sąsiedztwie zabytkowych obiektów kopalnianych.

Nowe budynki pełniące funkcje ekspozycyjne, konferencyjne, pomocnicze oraz trzykondygnacyjny garaż podziemny wykonane zostały w tradycyjnej technologii wykopu otwartego o głębokości do 16,5m. Jednocześnie bezpośrednio przy ścianach wykopu realizowane zostały prace związane z odrestaurowaniem i adaptacją trzech budynków objętych ochroną konserwatorską: budynku maszyny wyciągowej Szybu „Warszawa” (MS-8), wieży wyciągowej Szybu „Warszawa” (MS-79) i magazynu odzieżowego (MS-15), które wymagały zabezpieczenia przed wpływem wykopu i umożliwienia wykonania prac adaptacyjnych.

Dodatkowym wyzwaniem były skomplikowane warunki geologiczno-inżynierskie w rejonie inwestycji. Występują tu w dużej zmienności głębokościowej grunty o bardzo zróżnicowanych

parametrach wytrzymałościowych i odkształceniowych oraz izolowane poziomy wodonośne. Ponadto teren ma charakter pogórniczy, objawiający się występowaniem zaburzeń tektonicznych, obecnością pustek pokładowych, stref spękań i rozłupień.

Podczas budowy nowej siedziby Muzeum Śląskiego wykorzystano cały wachlarz rozwiązań geotechnicznych. Pierwszym z nich są konstrukcje gwoździowane. I tak w miejscach, gdzie możliwe było nachylenie ścian wykopu pod kątem 75° zastosowano klasyczne już rozwiązanie w postaci ścian gwoździowanej z opinką elastyczną. Gwoździe gruntowe wykonywane były oczywiście na bieżąco w udostępnianych przez prace ziemne poziomach. Również systematycznie, w miarę pogłębiania wykopu, wykonywana była opinka powierzchniowa z romboidalnej siatki stalowej wysokiej wytrzymałości, pod którą rozkładano przepuszczalną dla wody wysączonej się ze skarpy geowłókninę. Na skarpach wykopu w bezpośredniej bliskości budynków istniejących lub w rejonach o trudniejszych warunkach geotechnicznych oraz na ścianach pionowych zastosowano konstrukcje gwoździowane z opinką torkretową o zróżnicowanej grubości i zbrojeniu.

Najbardziej kompleksowy charakter miał zespół konstrukcji geotechnicznych w budynku maszynowni MS-8. Najtrudniejszym wyzwaniem było umożliwienie wykonania dodatkowej kondygnacji podziemnej poniżej dotychczasowego poziomu posadowienia. Ze względu na średni stan techniczny ścian murowanych niemożliwe było klasyczne podbijanie ścian, w którym ryzyko powstania dodatkowych deformacji jest zdecydowanie zbyt duże. Dodatkowym utrudnieniem była konieczność jednoczesnego prowadzenia prac związanych z wykopem pod główny gmach Muzeum, które związane były z całkowitym odkopaniem dwóch ścian budynku MS-8 do głębokości 13,5m p.p.t.

Ostatecznie wykonany został układ mikropali podchwytyjących typu 73/53 o długości 15m,

Ściany gwoździowane zabezpieczające wykop

Wykonywanie mikropali kotwiących palisadę wzdłuż budynku MS-15

Widok w kierunku obiektu MS-8 i Szybu Warszawa

mających za zadanie jednocześnie wzmocnienie fundamentów i zabezpieczenie budynku przed niekorzystnym wpływem wykopu przez przeniesienie pełnych obciążeń od ścian na warstwy gruntu poniżej dna wykopu oraz krótsze mikropale podbijające typu 52/26 długości 6m, tworzące wypełnienie nowej ściany fundamentowej. Ze względu na wymóg pozostawienia niezawężonego światła wewnątrz budynku, podchwytywa-

nie wykonywane było jednostronnie jedynie na zewnątrz ścian.

Technologia samowiercących iniekcyjnych mikropali zapewniała spełnienie opisanych założeń nawet w niepewnych warunkach gruntowych – elastyczność w doborze koronek wiertniczych

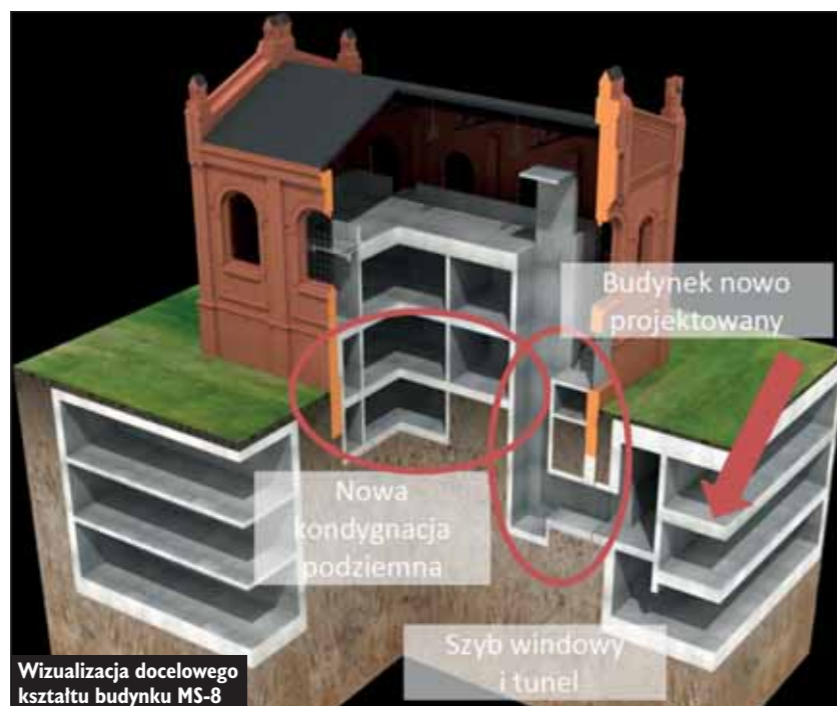
Widok w kierunku budynku MS-15

i możliwość zmiany w trakcie realizacji świetnie sprawdziły się przy wierceniu przez zmienne warstwy twardych skał i miękkich utworów spoiстых. Dodatkowym atutem było ograniczenie wibracji, co ma niebagatelne znaczenie w przypadku starych konstrukcji murowanych, niezwykle wrażliwych na obciążenia dynamiczne.

Drugim ważnym aspektem było umożliwienie wykonania wykopu wewnątrz budynku dla szybu windowego połączonego z tunelem przechodzącym poniżej nowego poziomu posadowienia ścian budynku MS-8 do głównego gmachu. Tu również, ze względu na ograniczenie dostępności przestrzeni roboczej – wąski i trudno dostępny wjazd do budynku, pozostawiona konstrukcja dachu, ograniczenie miejsca - zdecydowano o wykorzystaniu samowiercących mikropali iniekcyjnych typu 103/78 o długości 10,5m tworzących ciągłą palisadę rozpiętą. Palisada miała charakter tymczasowy i została wykorzystana jako szalunek jednostronny dla ścian żelbetowych szybu i tunelu. Ponadto w miejscu przejścia tunelu pod ścianą szczytową budynku konieczne było dodatkowe podparcie ściany układem kozłowych mikropali 52/26 po dwóch stronach tunelu tak, by stanowiły podparcie dla nadproża zaprojektowanego pod fundamentem ściany.

Ostatnim elementem konstrukcji związanych z budynkiem MS-8 było zabezpieczenie wykopu przylegającego bezpośrednio do dwóch ścian wykopu. O ile jako podstawową technologię zapewnienia stateczności wykopu przyjęto gwoździowanie, o tyle tutaj zastosowana została palisada z pali o długości 15m wierconych w osłonie rurowej. Takie rozwiązanie podyktowane było: szczególnie zastrzonymi wymaganiami dotyczącymi minimalizacji przemieszczeń i pełnieniem przez ścianę wykopu funkcji ściany docelowej nowo projektowanego budynku podziemnego Muzeum ze względu brak miejsca. Palisada była kotwiona mikropalami kotwiącymi typu 40/16 o długościach od 10m do 15 m w rozstawie dopasowanym do układu konstrukcyjnego przebudowanego budynku, tak by uniknąć kolizji z szybem windowym, pogłębioną kondygnacją, itp.

Opisana realizacja była zadaniem bardzo wymagającym zarówno od strony projektowej, jak i wykonawczej. Złożoność projektu wynikająca z geometrii wykopu, warunków geotechnicznych oraz różnorodności potrzebnych typów i funkcji zabezpieczeń geotechnicznych była ponadstan-

Wizualizacja docelowego kształtu budynku MS-8

dardowa. Zakończone sukcesem prace oraz zebrane w czasie ich trwania obserwacje potwierdziły skuteczność projektowania aktywnego opartego na wielowątkowym monitoringu i ścisłej współpracy projektanta z wykonawcą.

TYCHY

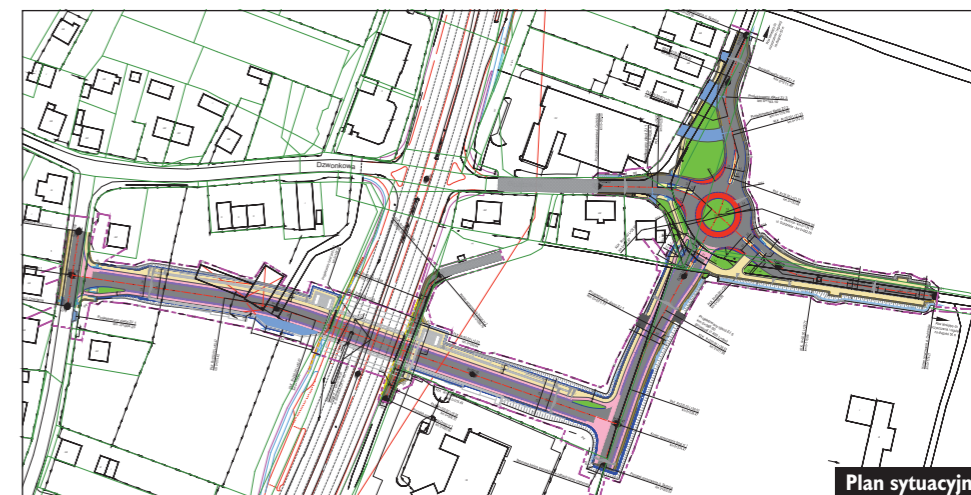
Tunelu pod DK-1 łączącego ulicę Dzwonkową z ulicą Goździków

Miejski Zarząd ulic i Mostów w Tychach podpisał z Mostostalem Warszawa umowę na budowę tunelu pod DK-1 łączącego ulicę Dzwonkową z ulicą Goździków. Oferta Mostostalu na kwotę 13,51 mln złotych brutto została wybrana jako najkorzystniejsza spośród 11 ofert złożonych w przetargu. Ceny zaproponowane przez pozostałych wykonawców wahały się od 14,90 do 18,98 mln zł brutto. Na zrealizowanie zamówienia zamawiający zamierzał przeznaczyć kwotę 13,96 mln zł w związku z czym oferta Mostostalu Warszawa była jedyną poniżej tego progu.

Zgodnie z umową kontrakt ma zostać zrealizowany w ciągu 12 miesięcy. Dodatkowym utrudnieniem jest wspólny plac budowy, który Mostostal Warszawa będzie dzielił Polimeksem realizującym przebudowę całego odcinka DK-1 na terenie Tychów.

Budowa tunelu umożliwi likwidację istniejącego skrzyżowania drogi DK-1 z ulicą Goździków i Dzwonkową, które było powodem uciążliwych korków na połączeniu trasy S-1 z drogą nr 86. Oprócz budowy samego tunelu inwestycja obejmować będzie przebudowę ulicy Skotnickiej, przebudowę ulicy Cmentarnej oraz budowę małego ronda na przecięciu ulic Skotnica i Goździków.

Tunel pod drogą krajową będzie miał długość 45,5 m i rozpiętość w świetle ścian 12,7m. Przewiduje się wykonanie tunelu w technologii ścian szczelinowych wraz z betonowaniem rygli na gruncie (analogicznie do realizacji tunelu w Katowicach). Na odcinkach dojazdowych zostaną wykonane mury oporowe w technologii ścian szczelinowych oraz ścian kątowych. Za sprawne odprowadzenie wód opadowych oraz wód z drenaży odpowiadać będzie system kanalizacji połączony ze zbiornikiem retencyjnym oraz zestawem pomp w konfiguracji 2+1R (dwie pompy zasadnicze + 1 rezerwowa). Z uwagi na występowanie dość wysokiego i zmiennego poziomu wód gruntowych na najbardziej zagłębionym odcinku jezdni zastosowano przesłonę przeciwnieprzepuszczalną o grubości 1,0 m w postaci iniekcji strumieniowej uszczelniającej. Rozwiązanie takie zostało skutecznie zrealizowane w ramach

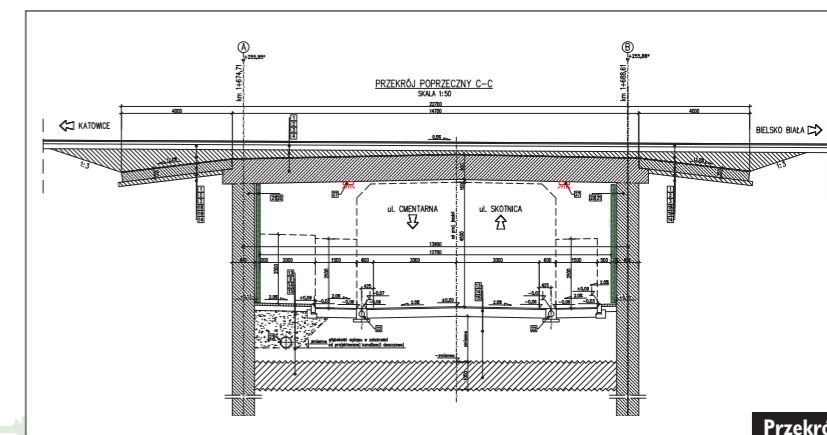
Plan sytuacyjny

przebudowy ulicy Dźwigowej w Warszawie, gdzie poziom wód gruntowych w sąsiedztwie tunelu był prawie o dwa metry wyższym niż poziom niwelety.

W tunelu znajdować się będzie jezdnia o 2 pasach ruchu o szerokości 3,00 m każdy, chodnik dla pieszych o szerokości 2,0 m oraz dwie ścieżki dla rowerzystów o szerokości 1,50 m. Rowerzyści jadący tunelem będą poruszać się po tak zwanych kontrapasach. Droga rowerowa zostanie oddzielona od jezdni za pomocą bezpieczników o szerokości 0,6 m.

Po wykonaniu tunelu zmianie ulegnie organizacja ruchu. W obszarze dzisiejszego skrzyżowania pozostaną wyłącznie relacje prawoskrętne, a tunel przejmie wszystkie zlikwidowane relacje lewoskrętne oraz przejazdy poprzeczne przez DK-1. I tak przykładowo: aby dojechać z ul. Dzwonkowej do Katowic będzie trzeba skręcić w ulicę Cmentarną, przejechać tunelem pod DK1, na nowo wybudowanym rondzie skręcić w lewo do ul. Goździków i poprzez prawoskręt wyjechać na DK-1. Z kolei kierowcy jadący z ul. Goździków w stronę Bielska na rondzie będą musieli pojechać w lewo, przejechać tunelem pod DK1 do ulicy Cmentarnej, na skrzyżowaniu z ulicą Dzwonkową skręcić w prawo i poprzez prawoskręt dostaną się na DK-1 w kierunku Bielska.

Projekt tunelu został opracowany przez projektantów: Piotra Klikowicza oraz Piotra Wyrwasa.

Przekrój

ZABRZE

Stadion Górnika w Zabrzu im. Ernesta Pohla

Budowa nowoczesnych stadionów piłkarskich stała się w chwili obecnej dużym wyzwaniem nie tylko dla samych klubów ale również dla władz samorządowych i central związków sportowych. W takiej właśnie kooperacji powstaje nowy stadion. Udziałowcami w spółce zarządzającej stadionem są: Miasto Zabrze, Fundusz Inwestycyjny Sovereingfund FIZ i Deutsche Bank.

Projekt stadionu opracowało konsorcjum firm: Sześciński – Denier Architekci, Konsorcjum GMT, Sorbud.

Generalnym Wykonawcą jest Polimex-Mostostal. Pisać tylko o budowie stadionu Górnika w Zabrzu nie wspominając o prawdziwej ikonie śląskiego i polskiego piłkarstwa – byłoby nieaktownie. Młodszym koleżankom i kolegom warto przypomnieć, że GÓRNIK Zabrze posiada 14 ty-

tułów Mistrza Polski i jest 6-krotnym zdobywcą Pucharu Polski. Wraz z innym śląskim klubem, Ruchem Chorzów /również 14 tytułów Mistrza Polski/ - stanowili siłę polskiego piłkarstwa po II wojnie światowej. Przy okazji warto wspomnieć: kiedy powrócą lata chwały dla śląskiego piłkarstwa? Godne wspomnienia są mecze Górnika w różnych rozgrywkach międzynarodowych, żeby nie wspomnieć meczów z AS Roma i Manchester City. Zwłaszcza dramatyczne były boje z AS Roma zakończone zwycięskim losowaniem, co oznaczało przejście do następnej rundy rozgrywek. Atmosferę spotkań piłkarskich w tych latach cechowała między innymi różnorodność dowcipnych haseł na transparentach przynoszonych przez kibiców i właśnie na meczu na Stadionie Śląskim z AS Romą /rok 1970/pokazano transparent: „Tako Roma mamy doma”, co dla drużyny przeciwnej oznaczało, że jej się nie boimy.

Podstawowymi parametrami techniczno – użytkowymi kompleksu sportowo - usługowego są:

- pojemność trybun - 31643 miejsc siedzących, z tym, że w I – etapie 24000,
- powierzchnia użytkowa pomieszczeń biurowych, handlowych i restauracji zlokalizowanych w korpusie trybun stadionu – 10000 m2.

Zadanie inwestycyjne podzielone jest na 2 etapy:

- w I etapie zostaną zrealizowane 3 trybuny: północna, południowa i wschodnia na 24000 miejsc,
- w II etapie zaplanowano realizację czwartej trybuny, od strony zachodniej i wtedy stadion osiągnie docelową pojemność – ponad 31000 miejsc.

Etapy realizacji są wyraźnie rozdzielone; II etap zostanie rozpoczęty dopiero po zakończeniu I etapu i po przejściu odrębnej procedury przetargowej.

Koszt realizacji I etapu wyniesie 160 mln zł; koszt realizacji całości – 270 mln zł.

WĘGIERSKA GÓRKA

Rewitalizacja przemysłowej infrastruktury wraz z otoczeniem na cele gospodarcze, rekreacyjno – turystyczne i społeczne w Węgierskiej Górcie

Przedmiotem projektu była rewitalizacja przemysłowej infrastruktury, znajdującej się na terenie gminy Węgierska Górcza, będącej pozostałością po dawnej Odlewni Żeliwa. Pracami prowadzonymi w ramach rzeczowej części przedsięwzięcia objęto budynek dawnej łaźni zakładowej - tzw. „okrągłak”, wraz z przyległym do niego terenem, zlokalizowanym u zbiegu ulic Kościuszki i Przemysłowej w Węgierskiej Górcie. Projekt został zrealizowany w ramach Programu Rozwo-

Dzięki życzliwości gospodarzy grupa członków Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i Oddziału Polskiego Związku Inżynierów Budownictwa w Katowicach mogła na miejscu budowy zapoznać się ze stanem realizacji budowy oraz wysłuchać ciekawej prelekcji. Gospodarze nie ukrywali problemów związanych z realizacją, wynikających raczej ze strony trudnej sytuacji firm wykonawczych w dotrzymaniu terminów. Z ostatnich informacji wynika, że podpisany został aneks do umowy określający termin zakończenia robót budowlanych I etapu na 30.11.2013r.

Opracowano na podstawie informacji i danych zawartych na www.stadion-zabrze.pl oraz www.sport.pl. Na cytowanej pierwszej stronie można śledzić na bieżąco budowę ze zdjęć oraz kamer.

ju Subregionu Południowego. Założenia do tego typu projektów zostały sprecyzowane w uszczegółowieniu Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego na lata 2007 - 2013 Poddziałanie 6.2.2. Rewitalizacja - małe miasta.

XII Zjazd Sprawozdawczy Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

W dniu 20 kwietnia 2013r. obradował w Katowicach XII Zjazd Sprawozdawczy Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Delegaci podsumowali kolejny rok pracy i podjęli uchwały związane z bieżącą i przyszłą działalnością samorządu.

Sala obrad

XII Zjazd Sprawozdawczy ŚIOIB miał charakter roboczy, a przygotowaniem do niego były spotkania członków Prezydium z delegatami w czterech obwodach wyborczych. Delegaci otrzymali w Materiałach zjazdowych obszernie sprawozdania z pracy organów ŚIOIB oraz Kalendarium ważniejszych wydarzeń w ŚIOIB w 2012 roku - co dało możliwość przygotowania się do merytorycznej dyskusji.

Obrady otworzył przewodniczący Rady ŚIOIB Franciszek Buszka. Chwilą ciszy uczczono pamięć zmarłych członków ŚIOIB oraz dyrektora biura PIIB Andrzeja Orczykowskiego. Delegaci wybrali prezydium i komisje zjazdowe: mandatową, uchwał i wniosków oraz skrutacyjną. Prezydium pracowało w składzie: przewodnicząca - Ewa Dworska, wiceprzewodniczący - Rudolf Mokrosz i Stefan Wójcik, sekretarz - Urszula Kallik, zastępcy - Danuta Bochyńska-Podloch i Barbara Twardosz-Michniewska.

Na obrady Zjazdu przybyło 154 spośród 198 delegatów, co dało 78 procentową frekwencję.

O pracach samorządu na szczeblu krajowym poinformował wiceprezes PIIB Stefan Czarniecki, mówił m. in. o działaniach PIIB dotyczących proponowanych zmian legislacyjnych, popularyzowaniu szkoleń e-learningowych i propozycji wprowadzenia obowiązkowych szkoleń dla członków izby.

W części sprawozdawczej przewodniczący Rady ŚIOIB Franciszek Buszka w swoim wystąpieniu odniósł się do problemów zgłaszanych na spotkaniach przedjazdowych oraz omówił działania na rzecz członków podejmowane aktualnie i planowane w przyszłości. Będą to m. in. działania w kierunku stworzenia dla członków ŚIOIB silnego zaplecza doradczego w zakresie prawnym, zawodowym, ekonomicznym i asekuracyjnym (ubezpieczenia), szeroko pojętej integracji środowiska inżynierskiego poprzez szkolenia i spotkania dyskusyjne w nowej

Wystąpienie przewodniczącego Rady ŚIOIB; Prezydium Zjazdu

Komisja Mandatowa

Komisja Uchwał i Wniosków

Sala obrad

Sala obrad

siedzibie oraz dotyczące aktywizacji młodych członków w działalności samorządu. Podkreślając sprawne funkcjonowanie organów podziękował osobom w szczególności zaangażowanym w prace na rzecz ŚIOIB. Przewodniczący pozostałych organów statutowych przedstawili sprawozdania z działalności w 2012r.

Delegaci przyjęli uchwałami sprawozdania i udziłili absolutorium Radzie ŚIOIB za 2012rok oraz przyjęli Zasady gospodarki finansowej i projekt budżetu na 2013 rok. Podjęto również uchwałę dotyczącą sfinansowania przebudowy i adaptacji budynku znajdującego się przy ulicy Adama 1b w Katowicach Giszowcu dla potrzeb ŚIOIB wg projektu koncepcyjnego oraz uchwałę w sprawie poparcia stanowiska i działań Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w zakresie składanych rządowi propozycji zmian legislacyjnych związanych ze zmianami w Prawie budowlanym i tzw. ustawie deregulacyjnej.

W dyskusji zjazdowej podjęto temat - wielokrotnie już wcześniej zgłaszany przez członków naszej Izby, także na spotkaniach przedjazdowych - potrzeby wpływania samorządu inżynierów budownictwa na tworzenie dobrego prawa, sprzyjającego rozwojowi inwestycji i regulującego wzajemne powiązania uczestników procesu budowlanego. W związku z trwającymi pracami Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Budowlanego, dot. stworzenia Kodeksu budowlanego, jest możliwość włączenia się w ten proces poprzez śledzenie prac KKPb i wnoszenie słuszných uwag; więcej na ten temat piszemy na str. 18.

Komisja Uchwał i Wniosków zawnioskowała przyjęcie 15 zgłoszonych na XII Zjeździe wniosków, z czego: 5 zostanie przekazanych do rozpatrzenia do Rady ŚIOIB, a 10 zostanie skierowanych do rozpatrzenia przez Krajowy Zjazd PIIB; wnioski zostaną zamieszczone na stronie internetowej naszej izby: www.slk.piib.org.pl.

Maria Świerczyńska

Spotkania przejazdowe w ŚIOIB

Zgodnie z tradycją, przed każdym kolejnym zjazdem ŚIOIB odbywają się w obwodach spotkania delegatów na zjazdy. Na wszystkich spotkaniach omawiano materiały przygotowane na XII Zjazd Sprawozdawczy, ankietę na temat szkoleń i propozycje działań na rzecz członków ŚIOIB. Przewodnicząca KDZ, Elżbieta Nowicka - Słowik, omówiła w prezentacji multimedialnej, wyniki analizy szkoleń członków ŚIOIB i ich dofinansowania za rok 2012.

Szkolenie członków jest bardzo ważną sprawą. Dyskusja na ten temat toczy się na forum krajowym i w okręgach. Omówiono sprawę zamiaru wprowadzenia przez Krajową Radę PIIB obowiązkowych szkoleń dla członków, ze stosowaną punktacją. Większość zebranych osób wypowiedziała się sceptycznie na ten temat. Wszyscy członkowie są zgodni co do potrzeby wypracowania nowych i skutecznych metod samokształcenia i szkolenia, wprowadzane są coraz to nowe formy podnoszenia kwalifikacji. Wnioskowano również

o stworzenie na stronie internetowej biblioteki elektronicznej z materiałami ze wszystkich przeprowadzonych szkoleń. Na każdym ze spotkań zostały przedstawione plany przebudowy nowej siedziby, której koncepcję zatwierdziła uchwałą Rada ŚIOIB. Zebrani delegaci omówili w dyskusji wiele ciekawych tematów dotyczących bieżących spraw ŚIOIB i jej członków. Poniżej krótka relacja z dyskusji na spotkaniach przedjazdowych.

CZĘSTOCHOWA

03.04.2013 r.

Spotkanie przedjazdowe w Częstochowie prowadził Waldemar Szleper – opiekun Placówki Terenowej w Częstochowie z ramienia Prezydium Rady ŚIOIB. Gościli na zebraniu: przewodniczący Franciszek Buszka, skarbnik Czesława Bella, przewodnicząca KDZ – Elżbieta Nowicka – Słowik. Na 32 delegatów z obwodu w Częstochowie obecnych było 25 osób, co stanowi frekwencję 78,12%.

Stwierdzono w dyskusji, że bardzo kiepski jest poziom szkolnictwa wyższego; wykładowcy będący w naszym gronie delegatów stwierdzili, że coraz niższe są wymagania programowe i coraz mniej godzin poświęca się na przedmioty zawodowe. Mirosław Topolski zasugerował, że może warto zastanowić się nad powołaniem wyższej uczelni firmowanej znakiem PIIB, bo przecież w naszym gronie jest wielu znakomitych wykładowców. Jerzy Skotny zaproponował utworzenie grupy płatnych ekspertów, którzy dla członków ŚIOIB bezpłatnie będą udzielali porad w ważnych branżowych sprawach, np. dla rozwiązywania problemów związanych z zastosowaniem Euroko-

dów. Jarosław Paluszyński i Jerzy Skotny – członkowie OKK - okazali swe niezadowolenie z powodu odrzucenia przez Komisję Wnioskową PIIB ich wniosku złożonego na XI Zjeździe o centralnym rejestrze członków – co w znacznym stopniu ułatwiłoby pracę Komisji. Powołano się przy tym na brak środków, a przecież w podsumowaniu roku pozostało ponad 700 tys. zł. Janusz Jasiona zapowiedział o wprowadzenie szkoleń interdyscyplinarnych.

RYBNIK

04.04.2013 r.

Spotkanie przedjazdowe w Rybniku prowadziła Stanisława Izabela Franusiak – prowadząca placówkę w Rybniku. Gośćmi na zebraniu byli: przewodniczący Franciszek Buszka, wiceprzewodnicząca Dorota Przybyła, skarbnik Czesława Bella – opiekunka placówki z ramienia Prezydium Rady ŚIOIB, przewodnicząca KDZ – Elżbieta Nowicka – Słowik oraz dyrektor biura Zuzanna Królicka. Na 20 delegatów z obwodu obecnych było 16 osób, co stanowiło frekwencję 80%.

Większość zebranych osób wypowiedziała się sceptycznie na ten temat obligatoryjności szkoleń. Bardzo nisko ocenione zostały kompetencje urzędników wydających decyzje związane z procesem budowlanym. W dyskusji pojawiło się pytanie dlaczego nie ma w sejmie lobby branży budowlanej, które zajęłyby się

prawidłowym opracowaniem regulacji prawnych dotyczących procesu budowlanego. Okazuje się to jednak zbyt drogie jak na nasze potrzeby i możliwości.

BIELSKO-BIAŁA

05.04.2013 r.

Spotkaniu przedjazdowemu w Bielsku-Białej przewodniczył Józef Kluska. Gośćmi spotkania byli: przewodniczący Rady ŚIOIB Franciszek Buszka, wiceprzewodniczący Andrzej Nowak, skarbnik Czesława Bella, przewodnicząca KDZ Elżbieta Nowicka – Słowik i dyrektor biura Zuzanna Królicka. Obwód nr 1 w Bielsku-Białej na zjazdach jest reprezentowany przez 32 delegatów, na spotkanie przybyło 25 delegatów, co dało frekwencję 78,12%.

Dyskutowano również na temat zasadności zapisów projektu Uchwały Krajowej Rady PIIB dotyczącej oceny punktowej doskonalenia zawodowego poszczególnych członków. Propozycja ta spotkała się z dużą dezaprobatą, krytyka dotyczyła sposobu rejestrowania punktacji i związanych z tym kosztów, a w konsekwencji z niewywiązywania się z warunków ustawy, a przede wszystkim brakiem podstaw prawnych do egzekwowania jej zapisów. Niestety, organizowane szkolenia nie spotykają się z szerokim

zainteresowaniem. W dyskusji dotyczącej bieżących problemów ŚIOIB szczególnie dużo uwagi poświęcono młodym członkom. Ważniejsze propozycje z dyskusji to, zorganizowanie doradztwa technicznego wielobranżowego - dyżury, objęcie opieką prawną członków ŚIOIB potrzebujących takiej pomocy, szersze korzystanie ze szkoleń seminaryjnych i e-learningowych, udział młodych członków w pracach Izby.

GLIWICE

08.04.2013 r.

Spotkanie przedjazdowe w Gliwicach prowadziła Czesława Bella – opiekunka Placówki Terenowej z ramienia Prezydium Rady ŚIOIB. Gośćmi na zebraniu były: wiceprzewodnicząca Dorota Przybyła oraz dyrektor biura Zuzanna Królicka. Na 40 delegatów z obwodu w Gliwicach obecne były 34 osoby, co stanowi frekwencję 85%.

Czesława Bella omówiła aktywność członków z placówki na forum ŚIOIB i na forum krajowym. W spotkaniu uczestniczył Damian Pięta, który jako koordynator Forum Młodych ŚIOIB omówił działania tego nieformalnego grona młodych inżynierów, będących dopiero od niedawna członkami izby. Krzysztof Kolonko zaapelował by nawiązać lepszy kontakt z posłami z naszego regionu by stworzyć grupę lobującą na rzecz dobrego Prawa budowlanego i innych ustaw branżowych. Marian Kazek stwierdził, że samokształcenie jest bardzo ważne, zwłaszcza dla ludzi młodych dopiero wchodzących w zawód. Spotkania i dyskusje na szkoleniach branżowych dają dobry zawodowy

kontakt. Zbigniew Kozik negatywnie wypowiedział się o punktacji za szkolenia, Urszula Kallik podsumowała tę część dyskusji zdaniem, że niech się kształci kto chce, ale nie obligatoryjnie. Tadeusz Piec podniósł temat prenumeraty czasopism spoza listy rekomendowanej przez PIIB oraz poruszył ponownie problem uprawnień kolejowych z branży srk (sterowania ruchem kolejowym), natomiast Kazimierz Boba wnioskował, by nie zamykać dostępu do uprawnień i umożliwić uzyskanie uprawnień budowlanych automatykom i informatykom z wykształcenia elektrykom, którzy budują zintegrowane systemy sterowania obiektów.

KATOWICE

10.04.2013 r.

Spotkaniu przedjazdowemu w Katowicach przewodniczył Andrzej Nowak. Spotkanie odbyło się w nowej siedzibie ŚIOIB przy ul. Adama 1b w Katowicach. W spotkaniu udział wzięli delegaci z obwodów: Katowice I, Katowice II i Sosnowiec. Gośćmi na zebraniu byli: przewodniczący Franciszek Buszka, wiceprzewodniczący Dorota Przybyła i Józef Kluska, skarbnik Czesława Bella, Piotr Wyrwas – członek Rady ŚIOIB, Edmund Janic przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚIOIB oraz dyrektor biura Zuzanna Królicka. Na 75 delegatów z obwodów Katowice I, Katowice II i Sosnowiec obecnych było 27 osób, co stanowi frekwencję 36%.

Ewa Dworska – przewodnicząca Komisji Prawno – Regulaminowej ŚIOIB – przedstawiła zaawansowanie prac nad zmianą ustawy Prawo budowlane, nad Kodeksem budowlanym i sprawy deregulacji zawodów budowlanych oraz nasz wkład w opracowania zmian w tych dokumentach. Kilku uczestników dyskusji poruszyło temat rażąco niskiej ceny w przetargach na pro-

jektowanie i wykonanie robót budowlanych. Przewodniczący odesłał tych dyskutantów na obrady Forum Budownictwa Śląskiego, gdzie profesjonalści podejmują dyskusje na te tematy. Dyskutowano także na temat konieczności doskonalenia zawodowego o potrzebie aktywizacji młodych członków izby. Wrócił też temat publikowania pytań egzaminacyjnych z odbytych sesji, który już wcześniej był przedstawiany we wnioskach naszych delegatów. Andrzej Nowak, jako szef zespołu, przedstawił przygotowania do obrad XII Zjazdu.

Dorota Przybyła

Spotkanie członkowskie zorganizowane przez Placówkę Terenową w Gliwicach

Spotkania członkowskie w ŚIOIB od lat cieszą się ogromną popularnością wśród członków. Być może dlatego, że łączą przyjemne z pożytecznym, czyli ciekawe dyskusje w gronie specjalistów przeprowadzane w miłej atmosferze, przeplatane interesującymi wykładami lub prelekcjami z zakresu branży budowlanej.

Spotkanie członkowskie zorganizowane przez Placówkę Terenową w Gliwicach odbyło się w Klubie Pracowników Politechniki Śląskiej przy ul. Banacha w Gliwicach. Po powitaniu zaproszonych gości oraz licznie przybyłych członków opiekunka placówki terenowej z ramienia Prezydium Rady ŚIOIB - Czesława Bella - zaprosiła wszystkich na dwuczęściową prelekcję prof. dr hab. inż. Kazimierza Kłoska. Część pierwsza prelekcji poświęcona była problemowi śląskich autostrad, w szczególności odcinkowi A1 - węzeł Piekary Śląskie - którego jakoś nawierzchni pozostawia wiele do życzenia. Profesor Kłosek omawiał m.in. ochronę konstrukcji autostrady A1 na terenie występowania szkód górniczych, z zastosowaniem wysoko wytrzymałych zbrojeń geosyntetycznych. W drugiej części spotkania prof. Kłosek podzielił się z obecnymi swoimi wrażeniami z podróży, którą odbył koleją transtybetańską, przedstawił zebranym w bardzo obrazowy sposób geniusz sztuki inżynierskiej. Już kilka pierwszych zdań dało obraz przedsięwzięcia jakim była budowa tej kolei. Kolej tybetańską budowało ok. 200 tysięcy robotników. Budowa trwała 5 lat i została ukończona rok przed planowanym terminem. Trasa z Pekinu do stolicy Tybetu ma 4065 km długości. Pociągi pokonują ponad 600 mostów i wiele tuneli – m.in. najwyższy położony tunel kolejowy świata na wysokości 4905 m n.p.m. o 1338 m długości. Chińczycy planują przedłużenie linii kolejowej do granicy. Za kilka lat kolej tybetańska przetnie Himalaje i połączy chińską sieć kolejową z indyjską. W prelekcji pojawiły się również informacje dotyczące szybkich kolei w Dubaju. Wykład okazał się bar-

dzo interesujący, ku ogromnej satysfakcji i zadowoleniu wszystkich uczestników.

Kolejnym punktem spotkania był referat przedstawiony przez Czesławę Bella poświęcony zakresowi działania ŚIOIB na rzecz członków oraz wspierania w tych trudnych czasach branży budowlanej. Przedstawione zostały najważniejsze wydarzenia minionego 2012 roku wraz ze szczegółowymi omówieniem ich realizacji. Obecny na spotkaniu przewodniczący Rady ŚIOIB - Franciszek Buszka - przedstawił plan działania ŚIOIB na rok 2013 r. ze szczególnym uwzględnieniem przedsięwzięć na rzecz członków. W spotkaniu brali udział członkowie Forum Młodych ŚIOIB z obwodu w Gliwicach. Jest to nowo powstałe ciało działające przy ŚIOIB, reprezentujące młodych inżynierów budownictwa. Głównym celem Forum Młodych jest, szeroko rozumiana integracja młodych inżynierów wchodzących dopiero w zawodowe arkana, pomoc w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych, popularyzacja osiągnięć nauki i techniki, utworzenie platformy i miejsca wymiany doświadczeń oraz rozwijanie więzi koleżeńskich i zawodowych. Zaproszony na spotkanie przedstawiciel Oddziału PZITB w Gliwicach - dr inż. Ireneusz Józwiak - przedstawił propozycje planu i tematyki szkoleń dla środowiska gliwickiego. Na spotkaniu rozdano ankietę w celu uzyskania od członków informacji o propozycjach zadań i przedsięwzięć ŚIOIB na rzecz członków i środowiska budowlanego. Po części oficjalnej był czas na wspólne, koleżeńskie rozmowy, wymianę zdań i dyskusje branżowe.

Czesława Bella i Damian Pięta

W trosce o dobre prawo

Trwają prace Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Budowlanego. Jej zadaniem jest opracowanie aktu prawnego, który w sposób kompleksowy ureguluje szeroko rozumiany proces inwestycyjno-budowlany. Jest możliwość śledzenia tych prac i wnoszenia słuszných uwag i propozycji.

Od października 2012 trwają prace Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Budowlanego, powołanej przez Prezesa Rady Ministrów mocą Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 lipca 2012r. Zgodnie z ustalonym harmonogramem odbyło się już kilkanaście posiedzeń Komisji, a materiały z tych posiedzeń są publikowane na stronie internetowej Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej: www.transport.gov.pl.

KKPB zaprosiła do udziału w pracach nad projektem Kodeksu Budowlanego środowiska zainteresowane procesem inwestycyjno-budowlanym, aby przedstawiły swoje stanowiska. W dniu 6 lutego br. na posiedzeniu KKPB zostało przedłożone stanowisko PIIB dotyczące „Oceny dotychczasowych projektów zmian”, w którym również zaakcentowano „chęć wypowiedzenia się w odniesieniu do projektów zapisów Kodeksu budowlanego przy okazji jego tworzenia”. Komisja Kodyfikacyjna zachęca też do bieżącego śledzenia swoich prac oraz nadsyłania uwag. Jest więc

możliwość zabierania głosu w sprawie tworzonego Kodeksu Budowlanego.

Ze względu na wyjątkową wagę powstającego Kodeksu Budowlanego dla środowiska inżynierów budownictwa, niezwykle istotne jest aktywne włączenie się członków samorządu zawodowego inżynierów budownictwa w kształtowanie tego nowego aktu prawnego - w miarę swoich możliwości, wiedzy i doświadczeń zawodowych. To nasz obowiązek wynikający z potrzeby wypracowania jak najlepszego prawa. Najważniejszy okres powstawania Kodeksu trwa do marca 2014 roku. Ważne jest bieżące śledzenie dokumentów Komisji Kodyfikacyjnej i przekazywanie uwag, wniosków i spostrzeżeń do biura Śląskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Katowicach. Będą one przesyłane do Komisji Prawno - Regulaminowej Rady ŚIOIIB, a następnie do Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa jako postulaty naszego środowiska.

Korespondencję w formie maila kierujemy na adres: biuro@slk.piib.org.pl.

Maria Świerczyńska

KOMUNIKAT

Śląska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa zwraca się z prośbą do swoich członków, którzy wstąpili do ŚIOIIB w latach 2001-2003 i nie podali dotychczas swojego nr PESEL, o jego niezwłoczne uzupełnienie (w formie pisemnej).

Przypominamy, że brak numeru PESEL uniemożliwia dostęp do systemu elektronicznych zaświadczeń na portalu PIIB, korzystanie z Polskich Norm PKN, szkoleń e-learningowych oraz serwisu budowlanego.

INFORMACJA O SZKOLENIACH

ŚIOIIB wspiera swoich członków w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych przez dofinansowywanie imprez szkoleniowych. Zasady dofinansowania szkoleń stanowią Załącznik do Regulaminu Komisji Doskonalenia Zawodowego, znajdującego się na stronie internetowej Izby w zakładce: **Działalność statutowa izby - Statut, Kodeks, Regulaminy**. Każdy uczestnik - czynny członek ŚIOIIB - może otrzymać dofinansowanie w wysokości nie wyższej niż:

Lp.	Rodzaj szkolenia	Wysokość dofinansowania
1	Konferencja tematyczna - wielodniowa	400 zł/os*
2	Konferencja tematyczna - jednodniowa	160 zł/os*
3	Szkolenie seminaryjne	80 zł/os
4	Wykład	40 zł/os

Dofinansowanie konferencji i warsztatów jest limitowane.

Przysługuje:

- 1 x w roku** - do konferencji wielodniowej, albo
- 2 x w roku** - do konferencji jednodniowych lub warsztatów.

* nie więcej niż 50% kosztów uczestnictwa

Szczegółowa Informacja o szkoleniach znajduje się na stronie internetowej naszej Izby: www.slk.piib.org.pl w zakładce Seminaria i Konferencje.

Rozmowa ze Śląskim Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Budowlanego

Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Katowicach wchodzi w skład zespolonej administracji rządowej województwa śląskiego na mocy *Ustawy z dnia 24 lipca 1998 roku o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej - w związku z reformą ustrojową państwa*. Z dniem 1 stycznia 1999 roku powstały dwa pionierzy organów administracyjnych o rozdzielonych kompetencjach wynikających z Prawa budowlanego: organy administracji architektoniczno - budowlanej i organy nadzoru budowlanego.

MARIA ŚWIERCZYŃSKA: Czym się zajmuje Śląski Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego?

JAN SPYCHAŁA: Szerokie spektrum działalności WINB obejmuje zasadniczo 4 obszary, są to:

- 1) Kontrola budów i stanu technicznego oraz utrzymanie obiektów budowlanych, o których mowa w art. 82 ust. 3 i 4 *Prawa budowlanego*, takich jak: autostrady, drogi wojewódzkie, obiekty hydrotechniczne, lotniska, obiekty usytuowane na terenach zamkniętych i inne obiekty wymienione w cytowanym artykule, a znajdujące się na terenie województwa śląskiego.
- 2) Sprawy związane z rozpatrywaniem odwołań i zażaleń na decyzje i postanowienia wydawane przez powiatowych inspektorów nadzoru budowlanego oraz szerokie orzecznictwo z zakresu działania WINB - jako organu pierwszej instancji - w sprawach dotyczących tzw. postępowań nadzwyczajnych, o których mowa w art. 145 i 156 *Kodeksu postępowania administracyjnego*. Ten obszar naszej działalności wymaga od nas dużej wiedzy prawnej, dlatego też aż 15 moich pracowników ma wykształcenie prawnicze. Taka struktura zatrudnienia - jak wykazuje praktyka - zdaje egzamin, szczególnie że wiele naszych postępowań znajduje finał na salach sądowych, w wojewódzkim i naczelnym sądzie administracyjnym.
- 3) Kontrola rynku wyrobów budowlanych. Zgodnie z *Ustawą o wyrobach budowlanych* WINB kontroluje materiały i wyroby budowlane znajdujące się w obrocie na terenie województwa śląskiego: od producenta po sprzedawcę. Na podstawie przeprowadzonej kontroli WINB może np. wydać nakaz usunięcia

Wystąpienie w czasie konferencji „IV Śląskie Forum Inwestycji, Budownictwa, Nieruchomości” 2012r.

z obrotu partii wadliwie wykonanych materiałów. Ta właściwość WINB nie dotyczy materiałów budowlanych znajdujących się już na placu budowy lub zabudowanych w gotowym obiekcie.

4) I wreszcie czwarty obszar naszej działalności dotyczy kontroli organów administracji architektoniczno-budowlanej szczebla powiatowego oraz powiatowych inspektorów nadzoru budowlanego,

pod względem zgodności prowadzonych przez te organy postępowań z przepisami *Prawa budowlanego* oraz *Kodeksu postępowania administracyjnego*.

Czy wcześniejsze doświadczenia zawodowe, w tym także praca na uczelni przydają się w pracy Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego?

Z perspektywy czasu bardzo pozytywnie oceniam okres prawie ośmioletniej pracy w Katedrze Procesów Budowlanych na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Śląskiej. Praca na uczelni bezpośrednio po studiach pozwoliła mi utrwalić oraz pogłębić i poszerzyć zdobytą wcześniej wiedzę. Bardzo sobie cenię kontakt w tamtym czasie z wybitnymi specjalistami z dziedziny budownictwa i możliwość uczenia się od nich. Zresztą z wieloma z nich do dziś utrzymuję kontakty zawodowe i prywatne. Nie ukrywam, że w wielu sprawach, szczególnie tych najtrudniejszych z technicznego punktu widzenia, zasięgam ich opinii. Moja działalność zawodowa w tamtym czasie nie ograniczała się jedynie do pracy dydaktycznej - pracując na uczelni równolegle prowadziłem działalność gospodarczą w zakresie projektowania i doradztwa technicznego. Muszę również powiedzieć, że wybór przeze mnie zawodu nie jest przypadkowy - pochodzę z rodzi- ▶

ny budowlanej, wiele czasu w młodych latach spędziłem pracując fizycznie na budowach prowadzonych przez mojego ojca, rozpoczynając od najprostszych czynności. Myślę, że zdobyte przeze mnie na różnych etapach doświadczenia zawodowe stanowią dobrą podstawę do pracy w organach nadzoru budowlanego.

Jakiego rodzaju sprawy trafiają do Śląskiego WINB

Bardzo różnorodny i różnego kalibru jest ich ogromna ilość. W ciągu roku WINB dokonuje około 1400 - 1500 różnorodnych rozstrzygnięć w formie decyzji administracyjnych lub postanowień. Generalnie postanowienia są wydawane w toku postępowania, ale zdarzają się w pewnych kwestiach postanowienia rozstrzygające sprawę, jak chociażby w sprawach dotyczących kar za nielegalne przystąpienie do użytkowania obiektu czy też odstąpienia od zatwierdzonej dokumentacji projektowej, stwierdzone w trakcie obowiązkowej kontroli budowy przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na użytkowanie. Oprócz decyzji i postanowień wydajemy setki rozstrzygnięć w odpowiedzi na skargi i wnioski zgłaszane przez osoby fizyczne lub prawne. Niektóre z tych zgłoszeń powodują konieczność wszczęcia postępowań administracyjnych. Generalnie należy stwierdzić, że pod względem ilościowym największa ilość spraw dotyczy niewłaściwego stanu technicznego obiektów budowlanych oraz samowoli budowlanych. Chociaż trzeba również przyznać, że jeśli chodzi o samowole budowlane to od kilku lat obserwujemy tendencję spadkową. Świadczy to w mojej ocenie z jednej strony o coraz wyższej świadomości prawnej wśród inwestorów, ale z drugiej strony o skuteczności podejmowanych w tym obszarze działań przez nadzór budowlany. Oczywiście największe problemy w dalszym ciągu dotyczą obiektów o tzw. nieuregulowanym stanie prawnym, czyli takich, co do których nie znamy właściciela.

Trzeba też uczciwie przyznać, że wobec ogrom-

mgr inż. JAN SPYCHAŁA
Śląski Wojewódzki Inspektor
Nadzoru Budowlanego

Urodził się 25 maja 1967 roku w Rudzie Śląskiej. Jest absolwentem Bytomskiej Budowlanki oraz Wydziału Budownictwa Politechniki Śląskiej w specjalności Technologia i Organizacja Budownictwa. Po studiach przez kilka lat pracował jako asystent w Katedrze Procesów Budowlanych na Wydziale Budownictwa. W latach 1994 - 1998 prowadził działalność gospodarczą w zakresie projektowania i doradztwa technicznego w budownictwie. Posiada uprawnienia budowlane bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej do projektowania oraz kierowania robotami budowlanymi. Od 2001 roku pracował w Powiatowym Inspektoracie Nadzoru Budowlanego w Rudzie Śląskiej, gdzie od 16.08.2005 r. zajmował stanowisko Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Od dnia 22.07.09 r. jest Śląskim Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Budowlanego.

ograniczenia budżetowe nie mamy zbyt dużych możliwości zatrudniania nowych pracowników. Z tego też powodu nigdy nie osiągnęliśmy na przykład planowanych w momencie powstawania WINB w 1999 roku 50 etatów. Ich liczba zmienia się na przestrzeni lat, ale raczej oscyluje około 40; aktualnie zatrudniamy 41 osób, choć liczba obowiązków regularnie wzrasta.

Co Pana zdaniem stanowi największą przeszkodę w realizacji procesu inwestycyjnego?

Moim zdaniem nie jest to na pewno aktualnie obowiązujące Prawo budowlane, chociaż zapewne nie jest pozbawione wad. Ale czy w ogóle możliwe jest stworzenie idealnego prawa? Tak więc tym co rzeczywiście wpływa negatywnie na sprawność procedur procesu budowlanego z punktu widzenia przepisów, to przede wszystkim częste zmiany prawa oraz zbyt mocne, w mojej ocenie, przeregulowanie tego procesu. Pamiętam rozmowę sprzed lat z profesorem niemieckiej uczelni, który porównując polskie i niemieckie prawo budowlane zwracał uwagę na zbytnią szczegółowość polskich przepisów,

nej ilości zadań i spraw do załatwienia odczuwalne są braki kadrowe, czego głównym powodem są niewystarczające środki finansowe. Problem ten jednak w jeszcze większym stopniu dotyczy nadzoru budowlanego stopnia powiatowego.

Praca w WINB wydaje się dobrym miejscem na odbycie praktyki budowlanej, są chętni?

Praca w organach nadzoru budowlanego zaliczana jest w połowie do koniecznej praktyki budowlanej w celu uzyskania uprawnień budowlanych - w przypadku odbywania trzyletniej praktyki w inspektoracie zatrudnienie musiałoby trwać 6 lat. Chętnych nie brakuje, jest to w pewnym sensie znak czasu - kryzys w budownictwie powoduje zazwyczaj zwiększone zainteresowanie pracą w administracji państwowej. Jednakże ze względu na

utrudniających w wielu wypadkach pracę. Nie da się uregulować przepisami wszystkiego, po pierwsze dlatego, że jest to niepotrzebne, po drugie w wielu kwestiach szkodliwe. Być może to co teraz powiem w wielu środowiskach zostanie źle odebrane, ale trzeba sobie powiedzieć uczciwie, że w procesie administracyjnym musi być miejsce dla tzw. uznania urzędniczego, w dobrym tego słowa znaczeniu. Urzędnik musi mieć możliwość rozstrzygnięcia według swojej najlepszej wiedzy pewnych kwestii. Z uznaniem tym jednak musi się wiązać dalece posunięta odpowiedzialność za swoje decyzje. Tylko w ten sposób uda nam się wyeliminować z postępowań ściśle związania przepisami, które tak na dobrą sprawę nikomu nie służą, są niezrozumiałe dla obywatela, ale konieczne do stosowania dla urzędnika. Oprócz tego problemem jest również kwestia nieposiadania przez gminy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, co powoduje konieczność wydawania decyzji o ustaleniu warunków zabudowy, która to procedura prowadzi do wielu nadużyć oraz znacznie wydłuża czas wydania w efekcie finalnym pozwolenia na budowę.

Tworzy się Kodeks budowlany, w przygotowaniu tzw. ustawa deregulacyjna - czy Pana zdaniem zmiany idą w dobrym kierunku?

Jeśli chodzi o Kodeks budowlany, to chyba na tym etapie nikt nie wie, jaki będzie końcowy efekt pracy Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Budowlanego. Dobrym kierunkiem byłoby uproszczenie procedur związanych z realizacją inwestycji. W założeniu Kodeks ma zawierać elementy kilku ustaw związanych z organizacją procesu inwestycyjnego, który jednak jest tak złożony i skomplikowany, że trudno odgórnie, jak już mówiłem, uregulować go w całości.

Z ostatnich informacji wynika, że zaniechano prac nad nowym Prawem budowlanym, które były prowadzone równoległe z pracami nad Kodeksem. Aktualnie procedowana jest tzw. mała nowelizacja obowiązującej ustawy Prawo budowlane polegająca na de facto rozszerzeniu artykułu 29 o budynki jednorodzinne. Tak więc - gdyby zmiana ta weszła w życie - budowa domów jednorodzinnych, tych których obszar oddziaływania zawiera się w granicach działki inwestora, byłaby możliwa na podstawie zgłoszenia z projektem budowlanym, a nie tak jak do tej pory na podstawie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę.

Odnosnie zaś deregulacji, nie znam jak na razie konkretnych propozycji rozwiązań prawnych w tym zakresie, ale w mojej ocenie wykonywanie zawodu inżyniera budownictwa jako zawodu zaufania publicznego nie może odbywać się na zasadach wolnorynkowego pełnego dostępu, jeżeli można tak powiedzieć. Błędem byłaby również rezygnacja z egzaminu na uprawnienia budowlane, zwłaszcza przy obserwowanym spad-

ku poziomowi nauczania. Przygotowanie do egzaminu i zdanie go jest swoistym gwarantem osiągnięcia pewnego minimum przygotowania do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Jaka jest Pana ocena współpracy wojewódzkiego organu nadzoru budowlanego z samorządem zawodowym inżynierów budownictwa na Śląsku?

Bardzo dobrze oceniam współpracę ze śląskim samorządem inżynierów budownictwa. Oprócz częstych kontaktów z przedstawicielami poszczególnych organów ŚIOIB w czasie konferencji i seminariów organizowanych z udziałem Izby, mamy także okazję w czasie roboczych spotkań wymieniać ze sobą poglądy na sprawy toczące się na styku ŚIOIB oraz organów nadzoru budowlanego - to nadzór budowlany inicjuje sprawy związane z odpowiedzialnością zawodową. Oczywiście często mamy inne spojrzenie na poszczególne kwestie, ale jest to zrozumiałe, biorąc pod uwagę różne obszary działania. Generalnie jednak życzyłbym sobie, aby dalsza nasza współpraca układała się tak jak dotychczas.

I na koniec: Co dalej z zadaszeniem Stadionu Śląskiego - to temat interesujący nas nie tylko jako inżynierów budownictwa, ale również jako mieszkańców Śląska

To trudny temat. Na podstawie wielomiesięcznego postępowania toczącego się w chorzowskim inspektoracie, w dniu 15 marca 2013 r. powiatowy inspektor nadzoru budowlanego w Chorzowie wydał decyzję administracyjną, którą nakazał zaniechanie dalszych prac przy budowie zadaszenia stadionu. Uznał bowiem, że dalsza budowa zadaszenia na podstawie aktualnego projektu nie gwarantuje odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa dla tej konstrukcji. Od decyzji tej odwołał się marszałek województwa śląskiego. Aktualnie sprawa ta jest rozpatrywana przez WINB, jako organ drugiej instancji, więc do czasu jej formalnego zakończenia nie chciałbym jej komentować.

Dziękuję za rozmowę.

Prace przy przebudowie Stadionu Śląskiego wstrzymano w lipcu 2011 roku z powodu pęknięcia w końcowej fazie montażu 2 z 40 „krokodyli” - uchwytów łączących liny promieniowe dachu z jego wewnętrznym pierścieniem rozciągającym. Powiatowy inspektor nadzoru budowlanego w Chorzowie - jako organ pierwszej instancji - nakazał wykonanie ekspertyzy przyczyn awarii. Na zamówienie śląskiego samorządu zostały wykonane ekspertyzy w Instytucie Techniki Budowlanej w Warszawie i późniejsza na Politechnice Gdańskiej. Wielomiesięczne (długie, ale nie przewlekłe) postępowanie dało podstawę do wydania powyższej decyzji.

Rozmawiała Maria Świerczyńska

Australia w pigułce

Gdy pojawiaasz się w Australii...
to w Sydney miejscowi zapytają ile zarabiasz...
w Melbourne zechcą wiedzieć jaką szkołę skończyłeś...
w Perth zapytają cię skąd jesteś...
w Adelajdzie - do jakiego kościoła należysz...
w Brisbane - jakie lubisz piwo...
a w Alice Springs - w czerwonym środku Australii -
przed czym uciekasz... :-)

Melbourne

Brisbane

Góry Błękitne

Kamienne figury dwunastu apostołów

Australia była ostatnim kontynentem brakującym nam do całej „kontynentalnej siódemki świata” :-). Wyzwanie było duże - 4 tygodnie urlopu. Czas podróży w jedną stronę ledwo mieścił się w dwóch dobach i żeby przynajmniej „dotknąć” najważniejszych miejsc Australii, trzeba było ośmiu startów i lądowań w dobrze rozwiniętej sieci Australian Airlines.... Daliśmy radę :-). Wybraliśmy najdogodniejszy pogodowo termin i Antypody odwiedziliśmy w grudniu 2012 roku, na przełomie australijskiej wiosny i lata.

Największa wyspa świata - 7 682 300 km² (obrazowo ... 25 krotnie większa od Polski), najmniejszy zamieszkały kontynent z 20 milionami ludności (o połowę mniej niż w Polsce), najstarszy maszyn lądowy naszej planety mający ponad 50 mln lat, przywitał nas pogodą, serdecznością i uśmiechem jego mieszkańców.

Czas australijski wyprzedza czas polski z różnicami w poszczególnych stanach średnio o 10 godzin.... Szybko przedstawiliśmy się.

Oczywiście nasz czterotygodniowy program pozwolił nam tylko otrzęść się o australijską kulturę, o nowoczesne aglomeracje miejskie z całą infrastrukturą, młode zabytki, setki kilometrów malowniczych wybrzeży, pustych plaż ze skrzypiącym pod stopami płaskiem, o bezkresne przestrzenie czerwonej pustyni, lasy deszczowe, największą rafę koralową na świecie, o biegające po drogach - jak gdyby nigdy nic - kangury, emu, pingwiny i dość rzadko.... ale - wombaty i koale.

Nowoczesne metropolie robią wrażenie, są poukładane, bezpieczne, sprzyjające spokojnemu życiu swoich mieszkańców, z rozwiniętą bazą rekreacyjno sportową dla każdego. Australia dba o społeczeństwo, ale i społeczeństwo dba o Australię. Takiego poczucia bezpieczeństwa, porządku w dzień i w nocy, kultury na drogach - nie spotkaliśmy do tej pory na żadnym kontynencie.

Kosmopolityczne metropolie - Sydney, Melbourne, Brisbane, Adelajda - z dużą liczbą imigrantów z Europy i Azji tworzą prawdziwy tygiel kultur,.... tolerancyjny i przyjaźnie nastawiony do obcych.

A przecież to młody kraj zasiedlany od końca XVIII wieku przez wyrzutków społecznych, przestępców, ludzi z różnych powodów niewygodnych z Wysp Brytyjskich, którzy stworzyli podwaliny bezpiecznego, opiekuńczego i dobrze zorganizowanego młodego kraju...

Ludność w przeważającej mierze skupiona jest w dużych miastach, a główne miasta przede wszystkim usytuowane są na wybrzeżach Oceanu Spokojnego, Oceanu Indyjskiego, Morza Tasmana. Miasta są otoczone plażami, buszem,

parkami narodowymi.... Mieszkańcy nie potrzebują wiele zachodu i pokonywania odległości, żeby przyjemnie i ciekawie spędzić weekend... ba, nawet atrakcyjne wakacje.

Interior jest „ledwie” zamieszkały i po prostu inny. Te rozległe, nieujarzmione przestrzenie o specyficznym gorącym i trudnym klimacie, niepowtarzalnym krajobrazie i odrębnej historii zamieszkuje niespełna 1% ludności Australii... Ale przede wszystkim on, tzw. Czerwony Środek - czaruje. Czerwona pustynia (tlenki żelaza występujące obficie w piaskowcach powodują ten niesamowity kolor) - to prawdziwe serce kraju. Niebotyczny pomnik australijskiej przyrody - skała Uluru - największy na świecie monolit tajemniczo wyrastający z płaskiego czerwonego podłoża (3,6 km długości i 348 m wysokości) to święte miejsce Aborygenów, rdzennych, obecnie nielicznych mieszkańców Australii. Korciło nas, żeby „wdrapać” się na wierzchołek (jest nawet wytyczona ścieżka), ale uszanowaliśmy to kultowe miejsce i Zadowolili nas dziewięciokilometrowy spacer wokół podstawy monolitu w temperaturze 40 stopni Celsjusza. Ufl było gorąco.

Penetrując interior jeepami, podziwiając Uluru i podobne święte miejsca mieniące się czerwienią... Kata Tjuta, Kings Canion, słuchaliśmy kultowej australijskiej piosenki „Waltzing Matylda”, która swego czasu pretendowała do miana hymnu narodowego. Nie chodzi tu o taniec z kobietą, a o włóczęgę po bezdrożach z zaprzyjaźnionym tobołkiem :-). Słowa i muzyka łatwo wpadają w ucho, więc podśpiewujemy „Matyldę” do dziś :-)

W Alice Springs, dzikiej stolicy Czerwonego Środka zetknęliśmy się oko w oko z Aborygenami... Problem jest ogólnie trudny.... Nie wglębiając się w historię krzywd, których doświadczyli od kolonizatorów, nie są zasymilowani ze społeczeństwem australijskim. Straszą wyglądem i zachowaniem. Oczywiście są wyjątki. Zainteresowanym polecam film australijskiego reżysera Petera Weira „Ostatnia fala”. Film pełen podtekstów i niedopowiedzeń. Opowieść o zderzeniu mitycznej, tradycyjnej kultury Aborygenów z materialistyczną kulturą Zachodu.

Z suchego i gorącego klimatu czerwonego środka przenieśliśmy się kolejnym „lotem” do równie gorącego ale wilgotnego Cairns, wypadowej bazy na największą, najbogatszą i najłatwiej dostępną na ziemi Wielką Rafę Koralową, która w rzeczywistości składa się z ponad 2,5 tysiąca osobnych, lecz połączonych ze sobą raf, rozciągających się na długości 2,3 tysiąca kilometrów. W jej obrębie rozwinął się skomplikowany, urozmaicony ekosystem, który ewoluował w ciągu milionów lat. Podwodny świat tętni życiem, ▶

Czerwona pustynia

Koala

Kangury

Autostrady czerwonej pustyni

Kings Kanion

Skała Kata Tjuta

Aborygeni

Stary pociąg w drodze do Kurandy

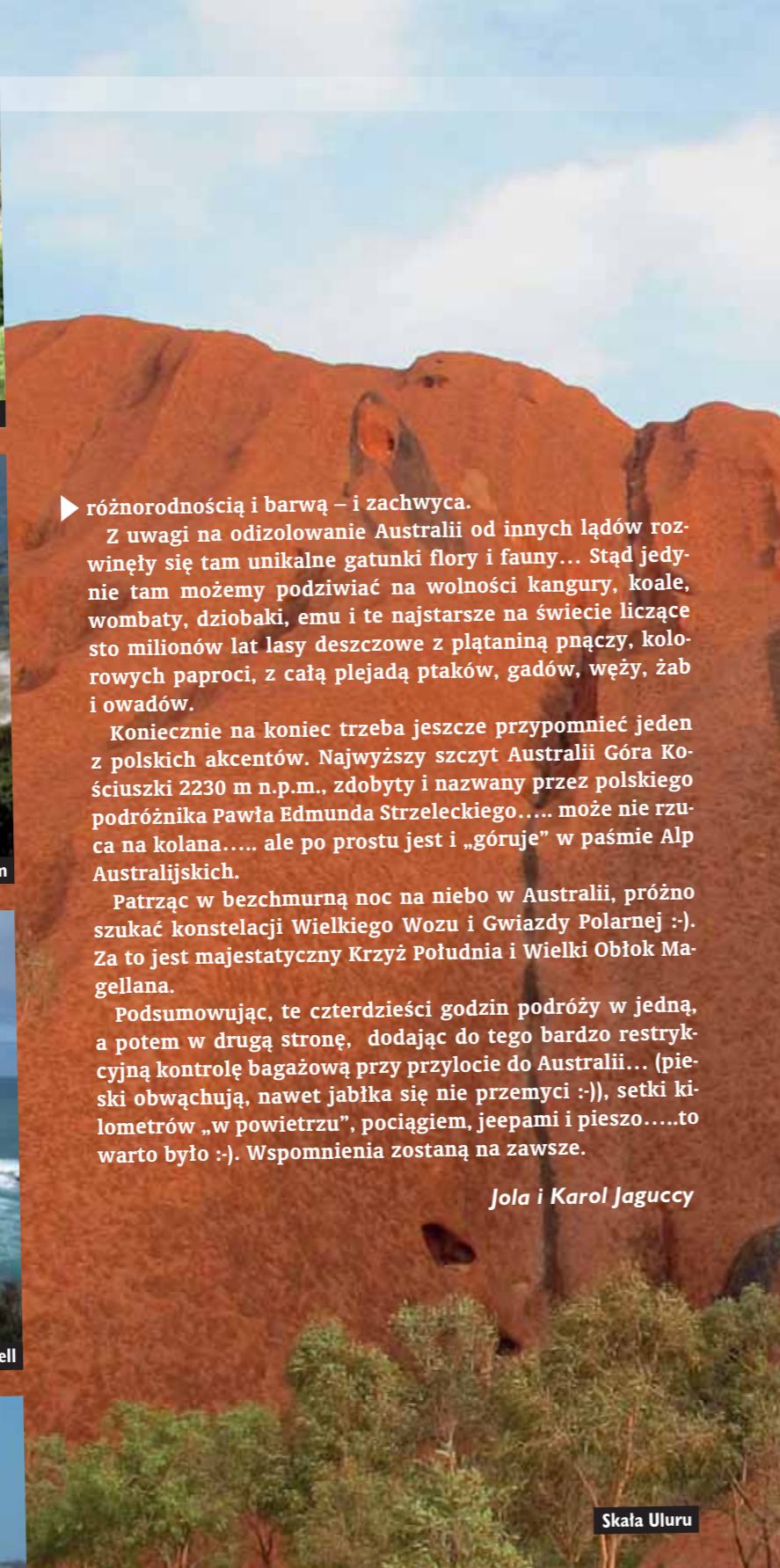
Plaże Wilsons Promontory nad Oceanem Indyjskim

Wybrzeże Parku Narodowego Port Campbell

Sydney - lekcja wychowania fizycznego

Skała Uluru

► różnorodnością i barwą – i zachwyca.

Z uwagi na odizolowanie Australii od innych lądów rozwinęły się tam unikalne gatunki flory i fauny... Stąd jedynie tam możemy podziwiać na wolności kangury, koale, wombaty, dziobaki, emu i te najstarsze na świecie liczące sto milionów lat lasy deszczowe z płataniną pnączy, kolorowych paproci, z całą plejadą ptaków, gadów, węży, żab i owadów.

Koniecznym na koniec trzeba jeszcze przypomnieć jeden z polskich akcentów. Najwyższy szczyt Australii Góra Kosciuszki 2230 m n.p.m., zdobyty i nazwany przez polskiego podróżnika Pawła Edmunda Strzeleckiego..... może nie rzuca na kolana..... ale po prostu jest i „góruje” w paśmie Alp Australijskich.

Patrząc w bezchmurną noc na niebo w Australii, próżno szukać konstelacji Wielkiego Wozu i Gwiazdy Polarnej :-). Za to jest majestatyczny Krzyż Południa i Wielki Obłok Magellana.

Podsumowując, te czterdzieści godzin podróży w jedną, a potem w drugą stronę, dodając do tego bardzo restrykcyjną kontrolę bagażową przy przylocie do Australii... (pieski obwąchują, nawet jabłka się nie przemyci :-)), setki kilometrów „w powietrzu”, pociągami, jeepami i pieszo.....to warto było :-). Wspomnienia zostaną na zawsze.

Jola i Karol Jaguccy

Sydney - most Harbour

„Fotografujemy Budownictwo – 2013”

W tym roku organizujemy trzecią już edycję konkursu fotograficznego - FOTOGRAFUJEMY BUDOWNICTWO. W dwóch poprzednich latach na konkurs, który cieszył się sporym zainteresowaniem, wpłynęło ponad 100 zdjęć. Mamy nadzieję, że tym razem Wasze zainteresowanie konkursem nie będzie mniejsze. Prace można nadsyłać do 30 września. Druk zgłoszenia znajdują się na stronie www.slk.piib.org.pl.

REGULAMIN KONKURSU FOTOGRAFICZNEGO „FOTOGRAFUJEMY BUDOWNICTWO-2013” ŚLĄSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

§ 1

1. Organizatorem Konkursu Fotograficznego pod nazwą FOTOGRAFUJEMY BUDOWNICTWO - 2013 jest Śląska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa /ŚIOIB/ z siedzibą: w Katowicach ul. Podgórna 4, zwana dalej Organizatorem.
2. Konkurs przeprowadzony będzie w trzech kategoriach:
 - kategoria 1 - Budynki, budowle, budowy ze Śląska;
 - kategoria 2 - Budynki, budowle, budowy z Polski;
 - kategoria 3 - Budynki, budowle, budowy ze świata.

§ 2

Udział w Konkursie może wziąć każdy członek ŚIOIB w Katowicach, który ma opłacone składki, z wyłączeniem członków Jury.

§ 3

1. Warunkiem udziału w Konkursie jest przesłanie wypełnionego i podpisanego formularza zgłoszeniowego z 1 zdjęciem. Każdy uczestnik Konkursu może dokonać zgłoszenia maksymalnie po 2 zdjęcia w każdej kategorii. Niewypełnienie któregokolwiek punktu formularza, brak podpisu oraz podanie nieprawdziwych informacji powoduje wykluczenie z udziału w Konkursie.
2. Formularz wraz ze zdjęciem w formacie jpg, tiff należy przesyłać pocztą elektroniczną na adres: foto@slk.piib.org.pl oraz wypełniony i podpisany formularz wraz ze zdjęciem wydrukowanym na komputerze w formacie A5 lub odbitki wielkości 10x15cm – dla prawidłowej identyfikacji zgłoszonego zdjęcia - listownie na adres: Śląska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, 40-026 Katowice, ul. Podgórna 4.
3. Na zdjęciach może być zamieszczona dodatkowo tylko data, każdy inny napis spowoduje wykluczenie zdjęcia z konkursu /poza napisami istniejącymi na fotografowanych obiektach/.
4. Organizator nie zezwala na stosowanie fotomontażu.
5. Zgłaszana do Konkursu fotografia nie może być nagradzana w żadnym innym konkursie fotograficznym.
6. Organizator zastrzega sobie prawo do wykluczenia z Konkursu zdjęć nie związanych z tematyką Konkursu.

§ 4

1. Zdjęcia należy nadsyłać w terminie od 1 sierpnia do 30 września 2013r.
2. W każdej kategorii zostaną wybrane i nagrodzone 3 najlepsze zdjęcia. Wyboru dokona jury w pięcioosobowym składzie (4 przedstawicieli Rady Izby i konsultant fotograficzny).
3. Kryteria wyboru najlepszych zdjęć:
 - zgodność z tematem konkursu;
 - walory artystyczne zdjęcia;
 - jakość techniczna zdjęcia;
 - oryginalność ujęcia.

§ 5

1. W Konkursie przewidziane są nagrody i dyplomy w każdej z trzech kategorii.
 - za zajęcie I miejsca - 1000 zł
 - za zajęcie II miejsca - 600 zł
 - za zajęcie III miejsca - 300 zł
2. Organizator zastrzega sobie prawo do nieprzyznania I lub II nagrody oraz do przyznania nagród równorzędnych.
3. Za zdobyte nagrody nie przysługuje inny ekwiwalent.
4. Zwycięzca nie ma prawa do sędowania nagrody na inną osobę.
5. Zwycięzcy zostaną powiadomieni o zdobytej nagrodzie drogą mailową oraz drogą pocztową listem poleconym do dwóch tygodni po terminie rozstrzygnięcia Konkursu.
6. Od zdobytej nagrody należy uiścić podatek zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych.

§ 6

1. Oficjalne ogłoszenie wyników Konkursu oraz wręczenie nagród nastąpi w czasie obchodów najbliższej edycji Śląskiego Dnia Budowlanych.
2. Wszystkie nagrodzone prace zostaną przedstawione w InformatoRze ŚIOIB oraz na stronie www.slk.piib.org.pl.

§ 7

1. Każdemu uczestnikowi Konkursu przysługuje prawo do reklamacji.
2. Reklamacja powinna zawierać opis przedmiotu reklamacji oraz jej uzasadnienie.
3. Reklamacje należy składać listownie na adres Organizatora w terminie 7 dni od daty ogłoszenia wyników Konkursu.
4. Reklamacje będą rozpatrywane w ciągu 14 dni od daty ich otrzymania.
5. Decyzja organizatora rozstrzygająca reklamację jest ostateczna.

§ 8

Podpisane zgłoszenie prac fotograficznych na Konkurs jest równoważne ze zgodą na przyjęcie zasad Konkursu zawartych w niniejszym regulaminie oraz wyrażeniem zgody na wykorzystanie prac do publikacji w „InformatoRze ŚIOIB”, na stronie internetowej ŚIOIB i w innych wydawnictwach ŚIOIB bez dodatkowych opłat.

§ 9

W sprawach nieuregulowanych w niniejszym regulaminie stosuje się przepisy prawa polskiego.

§ 10

Regulamin wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na stronie internetowej ŚIOIB www.slk.piib.org.pl.

DRUK ZGŁOSZENIA ZDJĘCIA DO KONKURSU DOSTĘPNY JEST NA STRONIE www.slk.piib.org.pl.

Oni też tworzyli Izbę....

Kolejną osobą, której praca na rzecz samorządu śląskiego w okresie jego tworzenia i pierwszych lat istnienia zasługuje na przypomnienie, jest pierwszy skarbnik Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Ważną funkcję skarbnika w pierwszej kadencji ŚIOIB, kiedy tworzyły się zasady gospodarki finansowej oraz regulaminy dotyczące działalności finansowej, pełnił Krzysztof Kolonko. W okresie organizowania samorządu inżynierów budownictwa na Śląsku współpracował ściśle z członkiem Zespołu Organizacyjnego Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa Tadeuszem Lipińskim, delegowanym do pracy w Zespole przez Stowarzyszenie Elektryków Polskich. Z wykształcenia magister inżynier elektryk, jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Śląskiej, a wcześniej najlepszego w tamtym czasie na Śląsku Technikum Łączności. Ma za sobą kilkunastoletnią praktykę w Biurze Projektów Górniczych w Gliwicach, a od 22 lat prowadzi własną firmę projektową ELKOL. Od 1976 roku jest członkiem SEP, w którym pełni odpowiedzialne funkcje.

Krzysztof Kolonko - w siedzibie ŚIOIB

Organizacyjny Śląskiej Izby, uzyskał nominację w październiku 2001 roku - po powołaniu przez ministra infrastruktury drugiego Komitetu Organizacyjnego w lipcu 2001. Zespół składał się głównie z działaczy PZITB - w liczbie 5 osób, pozostałe stowarzyszenia miały dwóch lub jednego reprezentanta. Przedstawicielami SEP byli Teresa Skowrońska z Oddziału Katowickiego SEP oraz z Gliwickiego Oddziału Tadeusz Lipiński, ówczesny wiceprzewodniczący tego oddziału. Tak się złożyło, że w stowarzyszeniu ściśle ze sobą współpracowaliśmy, więc w naturalny sposób i w tym obszarze działaliśmy razem. Pamiętam, w Gliwicach odbyło się zebranie w siedzibie PZITB, w którym z ramienia PZITB uczestniczyli Stefan Czarniecki i Rudolf Mokrosz, z PZITS Zbyszek Matuszyk, a Tadeusz Lipiński razem ze mną reprezentował SEP. Posiedzenie dotyczyło ustalenia wzajemnych kontaktów i podziału zadań, m. in. rozwinięcia szerokiej akcji informacyjnej, czym ma być izba dla przyszłych członków.

Na czym polegała Twoja praca w Zespole Organizacyjnym ŚIOIB?

Pierwszym zadaniem Zespołu było zbieranie deklaracji kandydatów o przystąpieniu do Izby oraz składki tytułem wpisowego. W moim polu działań byli elektrycy. Zajmowałem się dostarczaniem deklaracji i zachęcaniem do wstępowania do śląskiego samorządu. Byłem także jednym z organizatorów zebrania informacyjno - wyborczego delegatów z obwodu gliwickiego, a parę miesięcy później pierwszego, założycielskiego zjazdu śląskiej izby, na którym Stefan Czarniecki został wybrany przez delegatów na pierwszego przewodniczącego Rady ŚIOIB.

Jak to się stało, że zostałeś skarbnikiem, to bardzo odpowiedzialna funkcja?

Pierwsze posiedzenie Rady, na którym wybrano Prezydium Rady, a w nim skarbnika - odbyło się w dniu 4 lipca 2002 roku. Dlaczego zostałem skarbnikiem? Przewodniczący Rady znając moje doświadczenia zawodowe z pracy we własnej firmie poprosił mnie, bym zgodził się kandydować. Zapewne kierował się maksymą premier Wielkiej Brytanii, pani Margaret Thatcher: „Nikomiu nie powierzę żadnego stanowiska, jeżeli wcześniej nie kierował własnym biznesem”. W pełnieniu funkcji wspomagał mnie Zenon Panicz (również prowadzący własną firmę), który został wybrany na zastępcę skarbnika.

Co należało do obowiązków skarbnika i z jakimi problemami musiał się zmierzyć?

Największą trudnością było stworzenie pierwszego budżetu. Powstał on na bazie pieniędzy uzyskanych z wpisowego i zamknął się kwotą 375tys.400 złotych. Siłą rzeczy nie były to duże pieniądze przy wysokości wpisowego 50 zł, które wpłaciło niewiele ponad 7500 osób. Do tego doszły szacowane na koniec roku wpływy ze składek prognozowanej ilości członków, co dało kwotę ok. 1mln 600tys.zł. Należało w budżecie ująć płace pracowników, ryczałty funkcyjnych członków, delegacje, ubezpieczenia wszystkich członków oraz wszelkie zobowiązania ŚIOIB, jak wynajem pomieszczeń, organizacja i utrzymanie biura. We wcześniej - kierując się wytycznymi z Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa - musieliśmy poczynić odpowiednie ustalenia odnośnie wysokości poszczególnych świadczeń. Przygotowane w ramach Prezydium propozycje uchwał dotyczących spraw finansowych, jak prowizorium budżetowe, zasady gospodarki finansowej (pierwsze w 2003 roku) i inne były prezentowane i następnie głosowane na posiedzeniach Rady, następnie na zjazdach delegatów. Pierwsze regulaminy powstawały na wzór regulaminów PIIB i były w razie potrzeby modyfikowane na zjazdach. Regularne wpłacanie składek rozpoczęło się z końcem 2002 roku, kiedy zgodnie z otrzymanymi z PIIB blankietami członkowie wpłacali składkę z góry za cały 2003 rok, lub za pół roku. Przy budowaniu budżetu od początku chodziło o taką jego konstrukcję, aby część składki wracała do członka Izby, np. w formie nieodpłatnych szkoleń, czy prasy technicznej - koszty obu tych świadczeń miała ponosić Izba. Oczywiście główną zasadą było oszczędne gospodarowanie środkami.

Z kim skarbnik współpracował, czy pomocą służyła Komisja Ekonomiczna?

W kwietniu 2003 powstała pierwsza Komisja Ekonomiczna jako zespół doradcy dla Rady, jednakże

w sferze jej działań były doraźne sprawy związane z gospodarowaniem finansami. Budżet dyskutowałem głównie z członkami Prezydium, później także z członkami Komisji Ekonomicznej. No i od początku byliśmy w kontakcie z Komisją Rewizyjną - organem kontrolnym; jej przewodniczący Tadeusz Mika uczestniczył we wszystkich posiedzeniach Rady i prezydium Rady. Przy pracach nad drugim budżetem, poprosiłem członków organów i komisji, aby złożyli wg własnego rozeznania i pomysłu swoje preliminarze finansowe. Padło oczywiście pytanie - czy nie braknie środków finansowych w budżecie jeśli chciałoby się zaspokoić zgłoszone przez wszystkich zapotrzebowania? Okazało się, że każdy z nich - kierując się oszczędnością - przedstawił swój preliminarz rozsądnie. Choć decyzje finansowe były podejmowane kolegiąlnie, to oczywiście czułem na sobie ciężar odpowiedzialności, bowiem niewielki popełniony błąd mógł powodować duże straty.

Były szkolenia, wytyczne?

Owszem, odbywały się szkolenia, ale nie wyobrażam sobie tej pracy bez wcześniejszych doświadczeń z finansami w firmie lub w stowarzyszeniu. Były wytyczne z PIIB dotyczące budżetu, czy gospodarki finansowej ale pozostawiano izbom okręgowym swobodę w budowaniu własnego budżetu.

Jak postrzegasz funkcję skarbnika z perspektywy czasu, co można by zmienić?

Niedługo minie 11 lat istnienia naszego samorządu zawodowego, każdy rok pracy przynosi nowe doświadczenia, więc chyba jest łatwiej. Oczywiście łatwiej budować budżet w oparciu o większe przychody - liczba członków w stosunku do tej z 2002 roku zapewne niedługo się potroi. Czytelniejsze są też regulaminy. Jednak życie niesie kolejne wyzwania, a każde z nich wymaga zabezpieczenia środków w budżecie. Coraz więcej jest starszych członków potrzebujących pieniędzy na opiekę - to kwestia gospodarowania funduszem pomocy finansowej. Ważnym tematem staje się budowanie silnego zaplecza doradczego dla członków ŚIOIB. Niemniej ważnymi zadaniami są integracja środowiska inżynierskiego i zachęcanie młodych członków do aktywnego uczestniczenia w działaniach izby. Wielu młodych, którzy niedawno ponieśli koszty związane z egzaminami, a potem z członkostwem w izbie zapyta: co ja z tej izby czy aktywności w niej będę miał? Jak ich zachęcić, przekonać?

Odpowiedzią niech będzie wzór prof. St. Fryzego na powodzenie i sukces, który dowodzi jak ważne są kontakty i stosunki międzyludzkie: $p = w + t + S$, gdzie: p- powodzenie, w- wiadomości, t- czas, S- stosunki i kontakty z ludźmi.

Rozmawiała Maria Świerczyńska

Reprezentant Zarządu Głównego SEP na X Zjeździe PIIB

ZE STARYCH DZIEJÓW BUDOWNICTWA

Tunel kolejowy Świętego Gotarda

W drodze na przełęcz św. Gotarda – stara i nowsza droga (zdj. z 1993 roku)

Przez Alpy prowadzi wiele szlaków komunikacyjnych, biegnących w dolinach rzecznych i przecinających położone wyżej przełęcze. Na szlakach drogowych i kolejowych zbudowano liczne mosty i tunele. Najdłuższe alpejskie tunele to Arlberg (13.9 km), Mont Blanc (11.6 km) oraz dwa tunele: drogowy i kolejowy w masywie Świętego Gotarda w Alpach Lepontyjskich.

W masywie Świętego Gotarda znajdują się w pobliżu siebie 2 tunele o podobnej długości. Nowszy – tunel drogowy św. Gotarda - był budowany w latach 1970-1980. Jest główną budowlą na najważniejszej szwajcarskiej autostradzie A2, przebiegającej z północy na południe, pomiędzy Bazyleą i Chiasso. Tunel łączy dwie szwajcarskie miejscowości: Goeschenen w kantonie Uri z Airolo w kantonie Ticino. W momencie oddania do użytku 5 września 1980 roku był – przy swojej długości 16,918 km - najdłuższym tunelem drogowym na świecie i został uznany za cud techniki.

Może nawet większym stopniu zasługuje na to miano tunel kolejowy, którym można przejechać przez masyw Świętego Gotarda również z Goeschenen do Airolo, ale zbudowany prawie sto lat wcześniej. Budowa liczącego 15 kilometrowego tunelu rozpoczęła się w 1871 i trwała do 1881 roku. Prace nadzorował szwajcarski inżynier Louis Favre - również projektant tej budowli. Niestety nie doczekał on zakończenia swojego dzieła, bowiem zmarł tragicznie na atak serca wewnątrz tunelu w 1879 roku. Roboty były prowadzone metodą wysadzania mas skalnych, co doprowadziło do śmierci około 200 pracowników – głównie z powodu zranień na skutek eksplozji prowadzonych wewnątrz tunelu. Budowniczemu przyszło zmagać się z trudnościami technicznymi, geologicznymi i finansowymi, jednakże planowanie i realizacja tego monumentalnego i no-

watorskiego przedsięwzięcia okazała się na tamte czasy prawdziwym majstersztykiem.

Po otwarciu, tunel stał się głównym elementem trasy pierwszej górskiej kolei w Szwajcarii: Gotthardbahn, łączącej Lucernę z Chiasso - do początku lat dwudziestych XX wieku kiedy trasę zelektryfikowano, pociągi były prowadzone parowozami.

W zaprezentowanym w poprzednim *Informato-rze* roczniku „*Inżynierji i Budownictwa*” z 1881 r. znajduje się interesujący artykuł dotyczący budowy tunelu kolejowego - *wielkiego tunelu św. Gotarda* - nota informacyjna pochodzi z 1880 roku.

Jak na ówczesne czasy było to przedsięwzięcie ogromne i niezwykle skomplikowane. Biorąc pod uwagę liczbę ludzi pracujących przy budowie wielkiego tunelu, różnorodność zawodów, problemy z transportem, a w szczególności z technologią wykonania trudno sobie wyobrazić współcześnie tak prowadzoną realizację.

Dla przekazania klimatu tamtych czasów i pokazania swoistego uroku staropolskiej składni zdań, pisowni i nazewnictwa technicznego przedstawiamy w formie skanu „*Stan robót w tunelu S. Gotarda w dn. 31 sierpnia 1880r.*” opublikowany w numerze 49 „*Inżynierji i Budownictwa*” z 1881 roku.

Aktualnie w pobliżu dwóch wymienionych tuneli trwa budowa tunelu kolejowego Gothard Base Tunnel (GBT) o długości 57 kilometrów, który w roku 2017 połączy Erstfeld w kantonie Uri i Bodio w kantonie Ticino - ale to już temat na inne opowiadanie.

Maria Świerczyńska i Janusz Krasnowski

STAN ROBÓT W TUNELU Ś. GOTARDA W D. 31 SIERPNI 1880 R.

Z dniem powyżej wymienionym stan robót wielkiego tunelu św. Gotarda był prawie jednakowy, tak od strony Goeschenen (północnej), jak i od strony Airolo (południowej), odległych od siebie na 14,920 metrów. Ogólny stan robót, dopełnionych w obudwach częściach tunelu, był następujący:

	metry.
Długość rzeczywista galerji kierunkowej	14,912
Długość średnia rozszerzenia u stropu	14,854
„ „ kanału odpływowego w dnie tunelu	11,892
„ „ dna	10,806
Długość rzeczywista części wykopanej zupełnie w jednym ciągu	9,449
Długość średnia murów w sklepieniach	12,617
„ „ murów bocznych od strony wschodn.	9,891
„ „ od strony zachodn.	9,773
„ „ akwaduktu ukończonego	9,300
Długość rzeczywista tunelu skończonego, z akwaduktami i nisiami	9,300
Długość pozostała bez obmurowania 4-84 m. (strona półn.)	
Wartość robót wykonanych doszła do cyfry 49,350,490 fr.	
Przebiecie na wylot galerji kierunkowej zostało dopełnionem w d. 29 lutego r. z. o godz. 11 minut 10 z rana.	

Galerja pod stropem, w części łukowatej tunelu głównego pod Airolo, doszła do 71 metrów długości, i pozostaje tylko 53-7 m. do przebiecia; wykopanie zupełnie, roboty murarskie sklepień i murów bocznych, wykonywane są na długości 65 metrów.

Podług programu, dołączonego do warunków umowy przedsiębiorstwa Favre i S-ka, pojedyncze roboty około budowy tunelu powinny były być ukończone w terminach następujących: do dnia 1 czerwca 1880 r. wykopanie kanału w dnie tunelu; do dnia 1 sierpnia 1880 r. wykończenie murów w sklepieniach; do dnia 1 września 1880 r. wybranie dna; do dnia 1 października 1880 r. wykończenie murów w ścianach.

Materiał do wierzchniej budowy przygotowany jest kompletnie w Goeschenen i w Airolo. W oddziale Airolo-Biasca drogie ułożono zupełnie do dnia 31 sierpnia na długości około 1200 m.

W ciągu miesiąca sierpnia ilość robotników zajętych dochodziła średnio do 3,199, a maximum do 3,701 dziennie.

Linji przystępowych do wielkiego tunelu jest pięć, przedstawiających razem długość 158-712 kilometrów, z których przypada na linje:

Immensee-Fluelen	31-980 kil.,	mających 10 tun.,	dług. 5,473-60 m.
Fluelen-Goeschenen	38-742	„ 20	„ 7,246-60
Airolo-Biasca	45-838	„ 13	„ 8,056-70
Cadenazzo-Pino	16-200	bez tunelów	—
Giubiasco-Lugano	25-952	„ —	„ 3,219-00
Razem	158-712	„ —	„ 23,995-90 m.

Stan robót i wydatków ogółu linji przystępowych przedstawiał się w d. 31 lipca 1880 r., jak następuje:

	Ogóły podług rachunków		Postęp w Sierpniu 1880 r.	Stan w końcu Sierpnia 1880 r.	Stosunek % nowego rachunku.
	z Marca 1879 r.	z Stycznia 1880 r.			
m e t r ó w					
Roboty ziemne, nie licząc w to kopania studzien, galerji i t. p.	4,764,750	4,644,166	284,250	3,083,200	66
Roboty murarskie (ściany, mosty i akwadukty)	298,180	284,477	20,630	172,230	61
Tunele :					
Galerje kierunkowe	—	—	733	18,601	78
Rozszerzenia u stropu	—	—	947	15,158	63
Dno tunelu	23,837-7	23,995-4	1,616	11,686	49
Roboty murarskie sklepień	—	—	998	4,703	20
Roboty murarskie ścian bocznych	—	—	1,053	3,767	16
f r a n k ó w					
Wartość robót sztucznych i ziemnych podług cen rachunków, bez względu na ustępstwa	67,144,600	67,063-00	2,912,000	30,173,800	45

Budowle świata

Turning Torso

Urodzony w Walencji w 1951 roku Santiago Calatrava - hiszpański inżynier architekt jest twórcą wielu charakterystycznych budowli rozsianych po całym świecie. Jego ekstrawaganckie konstrukcje pełne ekspresji wyrażonej w łukach i krzywiznach, tworzą struktury pełne dynamiki, chwilowe, z pozoru niemożliwe do trwania. Przez jednych Calatrava jest uważany za wizjonera doskonale łączącego inżynierię i architekturę, inni uznają jego projekty za płytkie i powierzchowne, realizowane na pokaz i niespójne z funkcją jakiej mają służyć. Jednak niezależnie od tego, czy uznajemy jego prace za dobre, czy za złe, nikt nie przechodzi obok nich obojętnie.

Są one charakterystycznym znakiem towarowym Santiago Calatravy wyróżniającym go w świecie architektury, pełnym budowli typu „kopiuj i wklej”.

Jednym z takich charakterystycznych budynków jest wybudowany w szwedzkim Malmö wieżowiec „Turning Torso”. Budynek zlokalizowany jest w centralnej części dzielnicy Västra Hamnen - nowej dzielnicy Malmö, powstałej na dawnym terenie przemysłowym i portowym. Historia dzielnicy Västra Hamnen zaczyna się wraz z upadkiem stoczni Kockums, której lata świetności rozpoczęły się z chwilą wybudowania na jej terenie długiego na 405 m, największego wówczas suchego doku na świecie, nad którym górowała wysoka na 138 metrów, również największa na świecie suwnica Kranen mogąca podnosić ciężary o masie nawet 1500 ton. Dzięki temu w porcie powstawały jedne z największych statków świata o wyporności przekraczającej 350 tys. ton. Stocznia Kockums funkcjonowała do połowy lat 90. Niestety, jak wiele stoczni europejskich (również i polskich), nie sprostała konkurencji ze stoczniami azjatyckimi i została definitywnie zamknięta w 2002 r. W 2001 roku na terenach należących do stoczni zorganizowano targi budownictwa mieszkaniowego, w ramach których wybudowano wiele budynków - stały się one załączkiem dzielnicy Västra Hamnen.

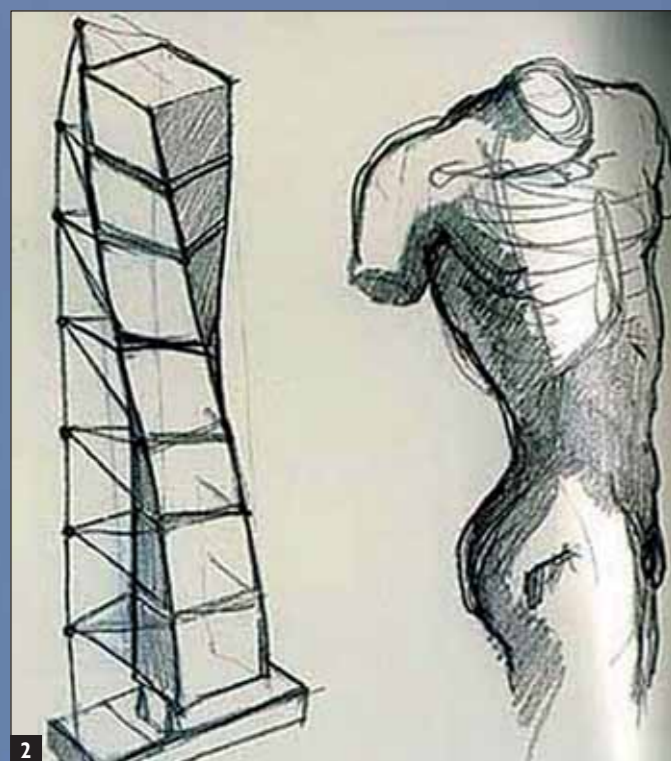
„Turning Torso” stoi przy skrzyżowaniu dwóch głównych ulic dzielnicy i góruje nad całością niczym monumentalna rzeźba (zdjęcie nr 1). Pomysł zaprojektowania takiego budynku ma swoje inspiracje właśnie w jednej z rzeźb Santiago Calatravy, przedstawiającej ludzki tors w obrocie (zdjęcie nr 2 - zaczerpnięto ze strony www.arspace.com). Budynek, który jest najwyższy w całej Skandynawii, ma 190,0 m wysokości i do czasu oddania do użytku wrocławskiego Sky Tower (212 m) był drugim, po moskiewskim Pałacu Triumfu (264m), najwyższym budynkiem mieszkalnym w Europie.

Ciekawostką jest fakt, że choć autorem projektu jest Santiago Calatrava, to pomysłodawcą realizacji budynku na wzór rzeźby jest Johnny Orback, ówczesny dyrektor spółdzielni mieszkaniowej HSB Malmö. Namówił on Calatravę do zaprojektowania budynku na wzór rzeźby i w lutym 2001 roku rozpoczęto budowę „Turning Torso”. Jak zwykle przy pionierskich inwestycjach nie obeszło się bez kłopotów - głównie finansowych. Rosnące koszty inwestycji doprowa- ▶

► dziły do tego, że Johnny Orback został zwolniony z funkcji dyrektora z powodu ich przekroczenia. Jednak budowę budynku zakończono z sukcesem w sierpniu 2005 roku. Łączny koszt inwestycji osiągnął 142 miliony euro.

Od samego początku realizacji „Turning Torso” cieszył się dużym zainteresowaniem środowiska inżynierskiego. Równocześnie z ukończeniem budowy budynek otrzymał główną nagrodę Emporis Skyscraper Award dla najlepszego wieżowca 2005 roku. W swoim uzasadnieniu Członkowie Jury, określili go jako: „bardzo ryzykowny i innowacyjny”, „uosobienie ekspresjonizmu” i „wynik oświecenia i przygody”, zauważając równocześnie, że „wygląda inaczej z każdego punktu”. Kolejną nagrodą był tytuł najlepszego budynku mieszkalnego świata na Międzynarodowych Targach Nieruchomości MIPIM w 2005 w Cannes oraz nagroda FIB w 2006 r. za wysoką jakość konstrukcji betonowych.

„Turning Torso” składa się z 9 segmentów umieszczonych na centralnym betonowym trzonie budynku. Każdy z segmentów wykonuje skręt o 10 stopni, co na szczycie budynku daje pełne 90 stopni (zdjęcie nr 3). Trzon budynku stanowi tuba o stałej zewnętrznej średnicy równej 10,60m. Ściany tuby mają zmienną grubość, która wynosi 2,5 metra u podstawy a 0,4m na szczycie. Oprócz swoistego kręgosłupa budynku tuba zapewnia również przestrzeń komunikacyjną. Są w niej umieszczone klatki schodowe, 5 wind oraz instalacje elektryczne, wodne, kanalizacyjne i wentylacyjne. Fundament budynku stanowi blok betonowy o średnicy 30,0 m i grubości 15,0m. Blok jest zakotwiony w skalistym (wapiennym) podłożu na głębokość około 7 metrów. Stropy budynku są wykonane jako monolityczne, z betonu sprężonego. Do budowy wieżowca zużyto łącznie około 25 tysięcy metrów sześciennych betonu. Elewacja budynku wykonana jest z około 2.800 zakrzywionych elementów aluminiowych, zapewniających odpowiedni efekt płynnego ruchu wieży. Okna są pochylne na zewnątrz lub do wewnątrz budynku, w zależności od swojej lokalizacji na elewacji. Oprócz kręgosłupa wewnętrznego budynek posiada również „szkielet zewnętrzny”, wykonany w formie helikoidalnego słupa. Słup jest połą-

2

czony przy pomocy rygli i zastrzałów z betonowymi stropami każdego segmentu. Taka konstrukcja sprawiająca, że obiekt zaczyna przypominać żagiel na wietrze, ma za zadanie przejąć część obciążenia wiatrem oraz tłumić drgania budynku. Dzięki temu przy wietrze o prędkości ponad 150 km/h wierzchołek budynku nie odkształca się o więcej niż 30 cm, co jest prawie nieodczuwalne.

Jak przystało na Szwecję „Turning Torso” jest budynkiem ekologicznym. Jest zasilany energią pochodzącą z lokalnych, odnawialnych źródeł. Cały obszar dzielnicy na którym wznosi się budynek jest zasilany energią produkowaną przez elektrownie wiatrową, która zlokalizowana jest w północnej części portu. Do ogrzewania wykorzystuje się kolektory słoneczne, połączone z podziemnymi zbiornikami wody. Dzięki energooszczędnym oknom i konstrukcji ścian, budynek zużywa 105kWh/m² rocznie. System wentylacji jest wyposażony w wymienniki ciepła, zaś oświetlenie oparte jest w dużej mierze na diodach LED.

„Turning Torso” jest obiektem prywatnym, niedostępnym do publicznego zwiedzania. Budynek ma 54 kondygnacje nadziemne i 3 podziemne. Pierwsze 12 pięter przeznaczono na powierzchnię biurową. Na pozostałych piętrach znajduje się 149 luksusowych apartamentów mieszkalnych o powierzchni od 45 do 230 m².

Po sukcesie „Turning Torso” Calatrava doczekał się naśladowców w projektowaniu skręconych budynków, np. w Dubaju powstaje „Infinity Tower” o wysokości 330 metrów wg projektu Skidmore Owings & Merrill, a w Panamie „F&F Tower” o wysokości 242,9 m wg projektu Pinzon Lozano & Asociados Arquitectos. Ale również sam Calatrava projektuje kolejne budynki w formie obrotu na wzór wieży w Malmö. Jednym z nich jest „Fordham Spire”, który powstanie w Chicago. Będzie miał 610 m wysokości i 115 pięter. „W ten sposób mogę w nowych projektach rozwiązywać stare problemy, wynikłe podczas poprzednich prac” żartuje Calatrava.

Piotr Wyrwas

3

1

CHROŃMY ZABYTKI TECHNIKI

Wieża ciśnień w Bytomiu

Ziemia Śląska pełna jest starych obiektów, kiedyś niezbędnych w licznych zakładach produkcyjnych. Stanowią one dowód ówczesnej techniki i technologii budowy. Dziś większość z nich jest nieużytkowana, zapomniana, niszcząca i wręcz kłopotliwa dla właścicieli.

Tylko nieliczne obiekty miały szczęście, że znalazł się inwestor restaurujący je oraz przebudowujący do nowych zastosowań. Mamy tu na myśli: wieżę ciśnień w Pszczynie (obecnie ceniona restauracja), wieżę wyciągową wraz z budynkiem maszyny wyciągowej dawnej Kopalni „Katowice”, wkomponowaną w kompleks budowanego Muzeum Śląskiego, żelbetonową wieżę wyciągową dawnej Kopalni „Prezydent” w Chorzowie, maszt radiowy o drewnianej konstrukcji w Gliwicach (w miejscu związanym z początkiem II wojny światowej) oraz inne podobne przykłady.

W panoramie Bytomia oglądanej od strony Piekar Śląskich dominują charakterystyczne bryły: budynku Państwowych Szkół Budowlanych przy ul. Powstańców Śląskich oraz wieży ciśnień. Wieża ta była zawsze przedmiotem rysunku odręcznego wszystkich uczniów (adeptów) „Bytomskiej Budowlanki”.

Z wieżą ciśnień wiąże się ciekawa historia, mająca powiązanie z powrotem Ziemi Śląskich do Macierzy. Otóż przed pierwszą wojną światową Bytom był zaopatrywany w wodę z Kopalni „Rozalia” w Dąbrówce Wielkiej. Istniejąca na jej terenie wieża ciśnień w 1922 roku znalazła się na terenie Polski podobnie jak i kopalnia należąca do dawnego powiatu katowickiego, który w całości przeszedł poza granice Niemiec. Na mocy zawartej w maju tego roku tzw. Konwencji Genewskiej Bytom miał prawo do 1937 roku korzystać z tego źródła wody. Zatem miejskie władze wodociągów w Bytomiu musiały wybudować nowy obiekt zapewniający stałość ciśnienia w sieci oraz rezerwę wody. Wybrano najwyższy punkt nad poziomem morza (292,50 m n.p.m.), zlokalizowany przy obecnej ul. Oświęcimskiej. Na parceli tej zlokalizowano warsztat naprawczy, a w nim stację legalizacji wodomierzy.

Zaprojektowano obiekt o żelbetonowej konstrukcji, wysokości 44,30 m, ze zbiornikiem wody o średnicy 14,0 m i głębokości 8,0 m, który mieścił do 1.000 m³ wody. Żelbetonowa wieża w formie dziewięcioboku waży około 3.000 ton. Ponieważ już w tym czasie na terenie Bytomia prowadzona była eksploatacja górnicza, konstrukcja wieży musiała spełniać warunki bezpieczeństwa budowli na terenach eksploatacji górniczej. Projektant przewidział podparcie wieży w trzech punktach, które posadowiono na trzech żelbetonowych fundamentach zagłębionych na 2,25 m, wzajemnie powiązanych żelbetonowymi ściągnięciami (żebami). W dolnej części wieży wykonano żelbetonowy pierścień oparty na tych fundamentach za pomocą stalowych łożysk (jeden stały i dwa zapewniały horyzontalny przesuw konstrukcji we wszystkich kierunkach). Jako odrębną konstrukcję zaprojektowano szyb klatki schodowej oddylatowany od dna zbiornika. Ściany szybu klatki schodowej wykonano z betonu, prawdopodobnie w deskowaniu przestawnym, a stopnie schodowe w formie samonośnych betonowych prefabrykatów zamocowanych w ścianie szybu. Ponadto w szybie tym znajdują się przewody doprowadzające i odprowadzające wodę, zamocowane do konstrukcji za pomocą elastycznych złączek. Sam zbiornik jest konstrukcją niezależną od korpusu wieży. Zbiornik został przykryty płaską żelbetonową kopułą, rozpiętą na dziewięciu żebach stężonych trzema pierścieniami. Nad kopułą zlokalizowano charakterystyczną nadbudówkę w formie latarni, stanowiącą świetny punkt widokowy. Żelbetonowa konstrukcja wieży nie została otynkowana, pozostawiono surową fakturę betonu. Do budowy zastosowano cement portlandzki, żwir odrzański oraz zbrojenie z huty „Donner-smarek” z Zabrza. Budowę wieży rozpoczęto w czerwcu 1934 i oddano do eksploatacji w lutym 1936 roku. Ogólny koszt budowy wyniósł 117.903 marki, a wykonawcą robót była bytomska firma Kaller & Stachnik.

Przy budowie zastosowano oryginalne jak na ówczesne czasy rozwiązania konstrukcyjne, godne zachowania dla potomnych.

Wieża ta nie ma takiego szczęścia jak wcześniej wymienione obiekty. Obecnie jej właścicielem jest Bytomskie Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. w Bytomiu. Obiekt jest wyłączony z eksploatacji, niekonserwowany i popada stopniowo w ruinę. Aktualnie jest wykorzystywany do lokalizacji licznych nadajników telefonii komórkowej. Jego właściciel rozpoczął procedurę zmierzającą do wyburzenia wieży. Zlecił opracowanie ekspertyzy technicznej mającej na celu ustalenie stanu technicznego obiektu oraz wystąpił do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Bytomiu z wnioskiem w linii prostej zmierzającym do wyburzenia obiektu. Wojewódzki Konserwator Zabytków w Katowicach w kore-

spondencji z grudnia ub. r. stwierdził:

„Przedmiotowa wieża ciśnień przy ul. Oświęcimskiej w Bytomiu nie figuruje w rejestrze zabytków, a jedynie w wykazie zabytków nieruchomości wyznaczonych przez Śląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Katowicach do ujęcia w wojewódzkiej ewidencji zabytków znajdujących się na terenie Bytomia i ostateczną decyzję w sprawie wyburzenia może podjąć Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Bytomiu”.

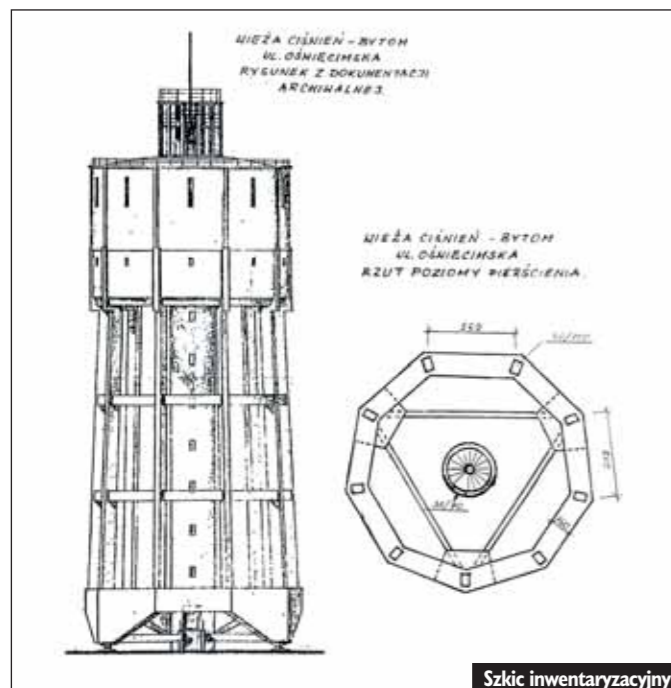
Wg najnowszych danych (grudzień 2012) na terenie Bytomia w rejestrze zabytków znajduje się 67 obiektów, natomiast w wykazie obiektów zabytkowych 2684 obiekty. Przedmiotowa wieża ciśnień przy ul. Oświęcimskiej w Bytomiu nie figuruje w rejestrze zabytków, a jedynie w poz. 1431 „wodociągowa wieża ciśnień wraz z ogrodzeniem” wpisana jest w wykazie zabytków nieruchomości wyznaczonych przez Śląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Katowicach do ujęcia w wojewódzkiej ewidencji zabytków znajdujących się na terenie Bytomia i ostateczną decyzję w sprawie wyburzenia może podjąć Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Bytomiu. Z jednej strony to nawet dobrze, ponieważ z punktu widzenia konserwatora zabytków jest możliwość daleko posuniętej przebudowy obiektu ale z drugiej strony istnieje niebezpieczeństwo podjęcia nieprze-myślanej decyzji przez samorząd miejski Bytomia o jej likwidacji. Byłaby to niepowetowana szkoda dla historii budownictwa poprzemysłowego na terenie Śląska.

Dostępna ekspertyza techniczna wprawdzie mówi o znacznym zużyciu obiektu, ale równocześnie proponuje sposób remontu. Analizując możliwości przebudowy obiektu, stwierdzono np. możliwość zakrycia dolnej części wieży przeszkleniem oraz wykonanie w poziomie usztywniających poziomych pierścieni dodatkowych stropów i klatki schodowej z szybem dźwigu osobowego celem zapewnienia dostępu do obiektu dla osób niesprawnych. W ten sposób zostanie znacznie powiększona powierzchnia użytkowa, nie naruszając widoczności żelbetonowej konstrukcji podstawy wieży. Ponieważ obecnie w zbiorniku nie ma wody, fundamenty powinny bezpiecznie przenieść dodatkowe obciążenia wynikłe z przebudowy.

Stowarzyszenie Absolwentów Państwowych Szkół Budownictwa w Bytomiu zaniepokojone jest obecną polityką w sprawie wieży przy ul. Oświęcimskiej. Naszym zdaniem obiekt ten z uwagi na ciekawe zastosowane rozwiązania konstrukcyjne ze wszech miar zasługuje na utrzymanie.

W artykule wykorzystano informacje z publikacji: Przemysław Nadolski „Z dziejów Bytomskich Wodociągów i Kanalizacji” Bytom 2004 oraz szkice obiektu z ekspertyzy Michała Szwarca.

Janusz Krasnowski, Stowarzyszenie Absolwentów Państwowych Szkół Budownictwa w Bytomiu

Szkic inwentaryzacyjny

Forum Młodych ŚIOIB zaprasza do działania

Powstanie Forum Młodych ŚIOIB zostało zainicjowane na ubiegłorocznym spotkaniu przedzjazdowym w Placówce Terenowej w Gliwicach głosem w dyskusji profesora Włodzimierza Starosolskiego i zgłoszeniem wniosku na XI Zjeździe ŚIOIB o wdrożenie w pracę i uaktywnienie młodych inżynierów w strukturach izby.

Rada ŚIOIB przyjęła ten wniosek jako zadanie do wykonania w 2012r. Do realizacji zadania wdrażania młodych inżynierów w prace ŚIOIB przystąpiono poszukując osób chętnych do pracy ze wszystkich obwodów, które zgłaszały wolę aktywnego udziału w pracach Forum Młodych.

Rozmowę z Damianem Piętą - koordynatorem tego grona - przeprowadziła 23 kwietnia 2013r., po XII Zjeździe ŚIOIB, Czesława Bella – opiekunka Placówki Terenowej w Gliwicach.

CZESŁAWA BELLA: W jaki sposób młodzi członkowie ŚIOIB zostali zachęcani do uczestnictwa w przedsięwzięciu zorganizowania Forum Młodych?

DAMIAN PIĘTA: Po wakacjach w 2012r., gdy decyduje co do potrzeby zorganizowania Forum Młodych została zaakceptowana przez Prezydium Rady ŚIOIB, jego członkowie rozpoczęli rozmowy i poszukiwania osób, które chciałyby aktywnie uczestniczyć w tym przedsięwzięciu. Część osób, które niedawno uzyskały uprawnienia budowlane została wyszukana w poszczególnych Placówkach Terenowych, część - to osoby które są następnym pokoleniem starszych członków ŚIOIB.

W jaki sposób została zorganizowana praca młodych inżynierów w izbie i w terenie.

Jako pilotażowe odbyło się spotkanie w Placówce Terenowej w Częstochowie. Na kolejnym spotkaniu organizacyjnym w siedzibie ŚIOIB, które odbyło się dnia 6 listopada 2012r. udział wzięli przedstawiciele ze wszystkich obwodów: Karol Cieśla, Marcin Makosz, Agnieszka Orłowska, Adam Panicz, Wojciech Rdzak, Ewa Witkowska-Kuśnierz, Andrzej Przybylski, Artur Wieczorek, Konrad Złotkowski, Piotr Spiżewski. Z tego grona wybrano przedstawicieli, którzy będą reprezentować obwody. Są to: Adam Panicz - Obwód w Częstochowie; Piotr Spiżewski - Obwód w Bielsku-Białej; Wojciech Rdzak - Obwód w Rybniku; Damian Pięta - Obwód w Gliwicach; Agnieszka Orłowska - Obwód w Katowicach. Koordynatorem Forum Młodych ŚIOIB zebrani wybrali Damiana Piętę.

Jak zorganizowaliście swoją pracę?

Od momentu powołania Forum Młodych w listopadzie 2012r. spotykamy się cyklicznie w każdą drugą środę miesiąca w siedzibie ŚIOIB w Katowicach Giszowcu przy ul. Adama 1b o godzinie 16.00. Do dnia dzisiejszego odbyło się 6 spotkań. Na spotkaniach zastana-

wiamy się i dyskutujemy nad tematami nurtującymi młodych inżynierów i środowisko budowlane różnych branż. Cieszę się z faktu iż ze spotkania na spotkanie mamy coraz więcej chętnych, którzy z nami zostają i zgłaszają pozytywny odzew.

Jakie cele postawiło sobie Forum Młodych?

Jako ciało doradce Rady ŚIOIB chcielibyśmy pokazać starszym kolegom problemy widziane oczyma młodszych kolegów, inżynierów którzy dopiero co wkraczają lub wkroczyli na ścieżkę zawodowego rozwoju i nierzadko stają przed dylematem co i jak dalej robić. Wspólnie ze starszymi kolegami chcielibyśmy umocnić wizerunek izby jako miejsca, w którym każdy członek znajdzie wsparcie zarówno fachowe jak i prawne. Ważne są również integracja i wzajemne wsparcie w gronie młodych inżynierów z różnych regionów naszego działania.

Co już udało się wam osiągnąć?

Udało się nam zintegrować środowisko młodych inżynierów bielskie, częstochowskie, katowickie oraz gliwickie. Mamy nadzieję, że inicjatywa Forum Młodych z biegiem czasu nabierze rozpędu zjednując sobie przychylność przyszłych młodych członków ŚIOIB. Dodatkowo nawiązaliśmy współpracę z kolegami z podobnego grona rówieśników z Regionalnej Izby Gospodarczej w Katowicach. Mamy nadzieję na dalszą owocną współpracę.

Jakie macie plany na przyszłość.

Planujemy w głównej mierze wypełniać potrzeby nurtujące młode środowisko. W najbliższym czasie chcielibyśmy uruchomić cykliczne dyżury członków Forum Młodych w placówkach terenowych – planujemy je w każdy ostatni poniedziałek miesiąca. W chwili obecnej dopracowujemy szczegóły, o których poinformujemy wszystkich zainteresowanych na stronie internetowej ŚIOIB w nowej zakładce poświęconej FM. Chcielibyśmy również rozpropagować wiedzę na temat uzyskiwania uprawnień budowlanych na wyższych uczelniach technicznych. Chcemy także włączyć się w działanie izby poprzez kandydowanie do władz w nowej kadencji. Na koniec tej rozmowy zapraszam wszystkich niezdecydowanych do wzięcia udziału w naszych spotkaniach. Kontakt d.pieta@slk.piib.org.pl ZAPRASZAMY!

Życzę powodzenia w działaniu oraz żeby starczyło wam czasu i siły na realizację wszystkich planów.

Firma **Glisini** to firma z wieloletnią tradycją i ugruntowaną pozycją na rynku. W naszej ofercie, poza kompleksowymi usługami budowlanymi, znajdują się wykonywane na dużą skalę usługi hydroizolacji.

Stosowana przez nas **innowacyjna technologia uszczelniająco-naprawcza to niezawodna technologia eliminująca wilgoć i skutki jej działania**. Efekt uszczelniający uzyskuje się poprzez reakcję komponentów zawartych w mieszance po ich połączeniu wewnątrz struktury betonu.

Zaoferowana technologia sprowadza się do prostej zmiany kolejności faz reakcji zachodzących w cemencie: - przeniknąć do starego betonu - rozpuścić wszystko co daje się rozpuścić w maksymalnym stopniu - wypełnić zwolnione przestrzenie wewnątrz betonu - a następnie stwardnieć w jednorodny monolit.

W rezultacie zachodzących reakcji chemicznych powstają trudno rozpuszczalne, nowe elementy, które wypełniają kapilary, pory i mikroszczeliny wiążąc przy tym wolne wapnie i ciecze zawarte w betonach w nierozpuszczalne ciało stałe. Dzięki zastosowaniu opisywanej technologii uzyskujemy beton, który zawiera **3% makro i 97% mikroporów, co powoduje, że jest bardziej odporny na działanie wody i innych agresywnych cieczy**.

Stosowane przez nas zaprawy mineralne (cementowe) w wielu przypadkach znacznie obniżają koszty realizacji projektów i czasu, gdyż nie wymagają odkopywania, skuwania i naruszenia struktur remontowanych powierzchni, a także jakichkolwiek prac zewnętrznych. Naszymi klientami są m.in. TAURON S.A., Zakład Azotowe Kędzierzyn Koźle, liczne przedsiębiorstwa wodociągowe, z którymi prowadzimy stałą współpracę w zakresie hydroizolacji studzienek.

STUDNIE WODOMIERZOWE

DANE KONTAKTOWE:

ul. Kościuszki 33, Chorzów, tel.: 32/348 20 20

Marek Piekarczyk – Właściciel, tel.: 601 417 745, marek@glasini.pl

Dyrektor Zarządzający Zbigniew Wójcik tel. : 798 799 480, zibiwojcik@glasini.pl

www.nowetehnologiebudowlane.pl

ZAWODY STRZELECKIE

60 LAT

Oddziału Chorzowsko-Rudzkiego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa

Zarząd Oddziału, Zarządy Kół „Siemianowice” i „PUMAR”

oraz

Śląska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa

i Delegatura Regionalnej Izby Gospodarczej

w Świętochłowicach

ZAPRASZAJĄ DO UDZIAŁU

W XIII ZAWODACH STRZELECKICH SITG

organizowanych pod patronatem

**Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie
Pana Jacka Guzego**

na siemianowickiej strzelnicy myśliwskiej (Siemianowice Śl., ul. Zwycięstwa 2)

w dniu 15 czerwca 2013 roku (sobota).

Rozpoczęcie zawodów o godz. 10.00,

zakończenie ok. godz. 14.00.

REGULAMIN ZAWODÓW DOSTĘPNY NA STRONIE: www.slk.piib.org.pl

III Mistrzostwa Budowlanych i Architektów w biegu na dystansie 10 km

Zaraz po starcie

Na trasie

Wspólne bieganie

W dniu 13 kwietnia 2013 r. w ramach 5 Biegu Częstochowskiego pod Patronatem honorowym: Prezydenta Miasta Częstochowy i Przeora Jasnej Góry odbyły się III Mistrzostwa Budowlanych i Architektów na dystansie 10 km.

Organizatorami III Mistrzostw Budowlanych i Architektów byli:

- Stowarzyszenie Klub Ludzi Aktywnych Zabiegani Częstochowa;
- Polska Izba Inżynierów Budownictwa;
- Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa;
- Śląska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa w Katowicach;
- Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział w Częstochowie;
- Stowarzyszenie Architektów Polskich Oddział Częstochowa.

Nad sprawnością przeprowadzenia zawodów czuwali: dyrektor 5 Biegu - Waldemar Borkowski, a ze strony Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Katowicach wiceprzewodniczący Waldemar Szleper. Obsada Biegu Częstochowskiego była świetna - na czele z utytułowanymi Kenijczykami: Samuel Kemboi Rutto i Susy Chemaimak Chebeit. Wśród uczestników biegu panował był dobry nastrój, pogoda i hart ducha aż do ukończenia zawodów. Mimo dużej rywalizacji na trasie biegu czuło się wzajemną życzliwość. Na całej trasie był doping kibiców i zwolenników biegu, a także przygodnych mieszkańców Częstochowy czy uczestników odbywającego się w tym samym czasie zlotu motocykli. Każdy z zawodników miał chip kontrolny umożliwiający elektroniczny pomiar czasu. Trasa biegu to dwa okrążenia wokół Klasztoru Jasnogórskiego - z różnicą wysokości terenu. Trasa była bardzo dobrze przygotowana i oznakowana, grupę biegaczy pilotowali policjanci na motocyklach. Do 5 Biegu Częstochowskiego zgłosiło się tysiąc siedemdziesiąt osób, bieg ukończyło 940 osób, czas zwycięzcy - jednocześnie rekord trasy - wyniósł 30 min. 13 s, a czas

WYNIKI ZAWODÓW

Wyniki III Mistrzostw Budowlanych i Architektów w biegu na dystansie 10 km:

W KATEGORII - KOBIEC:

- I miejsce - Barbara SOBCZYK - z czasem 39 min. 19 s - Wrocław;
- II miejsce - Edyta TARNOWSKA - z czasem 48 min. 09 s - Bytom;
- III miejsce - Iwona GÓRECKA - z czasem 54 min. 14 s - Pawłowiczki;
- IV miejsce - Danuta DUCH-MACKANIEC - z czasem 58 min. 06 s - Jelenia Góra;
- V miejsce - Magdalena SZYDA - z czasem 1 godz. 5 min. 42 s - Częstochowa;

W KATEGORII - MĘŻCZYZN:

- I miejsce - Zbyszek KALINOWSKI - z czasem 33 min. 34 s - Police;
- II miejsce - Rafał ULFIK - z czasem 34 min. 51 s - Zabrze;
- III miejsce - Jacek KUREK - z czasem 35 min. 17 s - Tychy;
- IV miejsce - Zbigniew WOJTYŚIAK - z czasem 36 min. 04 s - Pacierzów;
- V miejsce - Paweł KOWALCZYK - z czasem 36 min. 45 s - Boguszów-Gorce.

ostatniego zawodnika - 1 godz. 18 min. 36s. Wszyscy uczestnicy którzy ukończyli bieg otrzymali pamiątkowy medal i pamiątkowe koszulki startowe.

W III mistrzostwach Budowlanych i Architektów trasę 10 km pokonało 65 osób tj. 7 kobiet i 58 mężczyzn.

W biegu uczestniczył nasz „maratończyk” członek Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej ŚIOIIB i Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej PIIB - **Janusz Jasiona**, który bieg ukończył z czasem - 58 min. 43 s. Kibicowali biegaczom: Franciszek Buszka - przewodniczący Rady ŚIOIIB, Dorota Przybyła i Waldemar Szleper - wiceprzewodniczący Rady ŚIOIIB oraz Edmund Janic - przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚIOIIB

Wyniki osiągnięte przez uczestników biegu oraz wiele zdjęć z trasy i film można obejrzeć na stronie: <http://zabiegani.czest.pl/>.

Waldemar Szleper

Janusz Jasiona

Zwycięzcy - kategoria mężczyźni

Zwycięzcy - kategoria kobiety

TURNIEJ PAR W BRYDŻU SPORTOWYM 04.10.2013R. (PIĄTEK) BIELSKO-BIAŁA Z OKAZJI DNIA BUDOWLANYCH

W uzgodnieniu z Radą Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa Placówka Terenowa ŚIOIIB w Bielsku-Białej organizuje

V Jubileuszowy Turniej Par w Brydżu Sportowym.
Turniej odbędzie się w dniu 04.10.2013r. w Bielsku-Białej w Hotelu Beskidy Park (dawny Transportowiec) przy ul. Armii Krajowej 316; rozpoczęcie o godz. 17⁰⁰.

Przewiduje się rozegranie turnieju par w systemie barometr (wyniki na bieżąco) na zapis maksymalny przy zastosowaniu powielanych rozdań. Profesjonalną organizację zapewni Śląski Okręgowy Związek Brydża Sportowego.

Warunkiem uczestnictwa jest przynależność do ŚIOIIB przynajmniej jednej osoby ze zgłoszonej pary.

Udział w Turnieju bez opłat. Organizatorzy przewidują puchary za I-sze miejsce oraz liczne nagrody rzeczowe.

Zgłoszenia przyjmuje Biuro Placówki Terenowej w Bielsku-Białej; tel./fax 33-8100474, tel. 33-8100486.

ZAPRASZAMY DO UDZIAŁU

Wspomagajmy się elektronicznie

Przypominamy członkom Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa o dostępnych drogą elektroniczną następujących materiałach i usługach, które wspomagają działalność zawodową:

- możliwość pobrania zaświadczenia elektronicznego potwierdzającego przynależność do izby;
- dostęp do e-learningowego systemu szkoleń;
- dostęp do biblioteki Polskiego Komitetu Normalizacyjnego (PN – EN).

ELEKTRONICZNE ZAŚWIADCZENIE

Każdy członek izby ma możliwość uzyskania zaświadczenia elektronicznego potwierdzającego jego członkostwo w izbie. Zaświadczenia elektroniczne są generowane automatycznie przez system PIIB w postaci pliku PDF. Treść zaświadczenia jest zgodna z treścią zaświadczenia wydawanego w tradycyjnej formie papierowej. Każde zaświadczenie jest opatrzone bezpiecznym kwalifikowanym podpisem cyfrowym przewodniczącego lub upoważnionej osoby. Dodatkowo zaświadczenie elektroniczne posiada unikalny kod weryfikacyjny, dzięki któremu istnieje możliwość potwierdzenia jego wiarygodności na stronie internetowej PIIB (www.piib.org.pl).

SZKOLENIA E-LEARNINGOWE

Są to szkolenia, z których może skorzystać każdy członek PIIB w dowolnym terminie i o dowolnej porze. Można przystąpić do szkolenia w dowolnej chwili, gdy akurat dysponuje się czasem. Szkolenie można przeprowadzić w dowolnym tempie, dostosowanym do indywidualnych potrzeb i możliwości, można ominąć znane już tematy, a więcej czasu poświęcić na tematy sprawiające trudność. Osoby szkolące się mają cały czas dostęp do bazy materiałów szkoleniowych i możliwość ponownego skorzystania z nich w razie potrzeby. Na zakończenie szkolenia można przeprowadzić test z zakresu materiału objętego szkoleniem. Ilość szkoleń w bazie PIIB ciągle rośnie i są one poświęcone różnorodnej tematyce, zgłaszanej przez członków.

BIBLIOTEKA NORM

W wyniku podjętej współpracy PIIB z PKN wszyscy członkowie izby mają możliwość dostępu do zbioru polskich norm. Są to normy ze zbioru określonego wyróżnikiem ICS 91 Budownictwo i materiały bu-

dowlane, ICS 93 Inżynieria lądowa i wodna oraz Polskich Norm zharmonizowanych do dyrektywy 89/106/EWG (materiały budowlane). Umowa gwarantuje dostęp do wszystkich aktualnych norm i wycofanych, przywołanych w aktach prawnych z różnego okresu, związanych z budownictwem. Zbiór zawiera prawie 6000 norm. Wymagane jest zainstalowanie na komputerze bezpłatnego programu Acrobat Reader firmy Adobe (<http://get.adobe.com/reader/>), który umożliwia przeglądanie plików PDF.

Dla osób, które nie czują się pewnie w obsłudze oprogramowania komputerowego – na portalu PIIB zamieszczona została instrukcja jakie czynności należy wykonywać krok po kroku (<http://www.piib.org.pl/pomoc>).

Logowanie w bazie powyższych dokumentów i szkoleń odbywa się ze strony Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa (www.oiiib.katowice.pl) za pomocą posiadanego numeru SLK i indywidualnego kodu dostępu. Każdy z członków otrzymał ten kod w imiennej przesyłce pocztowej na adres podany do korespondencji. Jeśli zdarzyło się zapomnieć lub zagubić ten kod można go odzyskać w siedzibie ŚIOIB – informacji pod telefonem 32-6080722 udzielają pracownicy biura Jowita Głowacka-Mietła i Grzegorz Wasylowski.

Na głównej stronie internetowej ŚIOIB po prawej stronie na dole znajduje się ikona z literowym logo PKN, a nad nią wzór zaświadczenia. Należy kliknąć w zaświadczenie lub w niebieską ikonę PKN i pojawi się okienko do zalogowania. Chcąc zalogować się do bazy szkoleń e-learningowych należy również kliknąć w ikonę PKN i wybrać szkolenia..

W przypadku jakichś problemów pracownicy naszego biura służą pomocą.

Dorota Przybyła

POZOSTANĄ
W NASZEJ
PAMIĘCI
Non omnis moriar

Zdzisław Bielecki
Agnieszka Drzazga
Tomasz Kaczmarczyk
Ludwik Kopeć
Jerzy Kulczycki
Andrzej Maj
Jerzy Mrzygłód
Jerzy Nawracała
Zdzisław Putek
Zbigniew Radziejowski
Bronisław Repelewicz
Andrzej Rurarz
Michalina Sławek
Lucjan Śleziona
Janusz Tschich
Włodzimierz Walkarz

Rada Programowa
Roman Karwowski (przewodniczący),
Tadeusz Mika, Dorota Przybyła,
Waldemar Szleper

Zespół redakcyjny
Henryk Anders, Janusz Krasnowski,
Maria Świerczyńska

**Biuro Śląskiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa w Katowicach**
40-026 Katowice ul. Podgórna 4
tel/fax: 32 255 45 52; 32 608 07 22
skrytka pocztowa 1068
www.slk.piib.org.pl
e-mail: biuro@slk.piib.org.pl
Godziny pracy:
poniedziałek, wtorek, środa, piątek
9.00 - 15.00, czwartek 11.00 - 18.00
Obsługa prawna członków Izby:
czwartek od 13.00 do 16.00

Placówka terenowa w Bielsku-Białej
43-300 Bielsko-Biała, ul. 3-go Maja 10,
pokój nr 17
tel: 33 810 04 86; tel/fax: 33 810 04 74
e-mail: ptbielsko@slk.piib.org.pl
Godziny pracy:
poniedziałek - piątek
od 8.00 do 16.00

Placówka terenowa w Częstochowie
42-200 Częstochowa,
ul. Kopernika 16/18, pokój nr 17
tel/fax: 34 324 43 96
e-mail: ptczestochowa@slk.piib.org.pl
Godziny pracy:
poniedziałek, wtorek, czwartek, piątek
od 8.00 do 16.00
środa od 10.00 do 18.00

Placówka terenowa w Gliwicach
44-100 Gliwice, ul. Dubois 16
pokój nr 3 i 7
tel/fax: 32 231 13 27
e-mail: ptgliwice@slk.piib.org.pl
Godziny pracy:
poniedziałek od 14.00 do 18.00
wtorek - czwartek od 9.00 do 13.00

Placówka terenowa w Rybniku
44-200 Rybnik,
ul. Jankowicka 23/25 III p.
tel/fax: 32 756 95 55
e-mail: ptrybnik@slk.piib.org.pl
Godziny dyżurów:
wtorek i czwartek od 15.00 do 17.00

Szczegóły o dyżurach członków
Prezydium i Przewodniczących Organów
dostępne są na stronie www.slk.piib.org.pl

Skład komputerowy, projekt, reklama

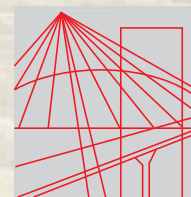
Creative in Creation
kontakt@creative-in-creation.pl
tel. 797 343 749

XXI OGÓLNOPOLSKA INTERDYSCYPLINARNA KONFERENCJA NAUKOWO-TECHNICZNA

BIELSKO-BIAŁA

KONFERENCJA „EKOLOGIA A BUDOWNICTWO” 10-12 PAŹDZIERNIKA 2013

W dniach 10-12 października 2013 r. w Bielsku-Białej w Hotelu Beskidy Park (poprzednia nazwa Transpor-towiec) odbędzie się XXI Ogólnopolska Interdyscyplinarna Konferencja Naukowo-Techniczna „Ekologia a Budownictwo”, organizowana przez Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa w Bielsku-Białej przy współpracy z Komitetem Ekologii przy Zarządzie Głównym PZITB, Instytutem Techniki Budowlanej, Politechniką Krakowską, Śląską Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa w Katowicach. Konferencja przeznaczona dla przedstawicieli środowisk naukowych, zawodowych, samorządowych i administracyjnych zajmujących się interakcją budownictwa i środowiska oraz zagadnieniami zrównoważonego rozwoju. Trzydniowa konferencja odbędzie się w Bielsku-Białej w malowniczej okolicy Beskidu Śląskiego (pod samą Szyndzielnią).

Opiekę nad jej merytoryczną stroną sprawować będzie Rada Naukowo-Techniczna pod przewodnictwem prof. dr hab. Leonarda Runkiewicza (ITB).

Zakres tematyczny spotkania będzie obejmował tematykę ekologii i zrównoważonego rozwoju budownictwa w tym:

- Problemy ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju w Unii Europejskiej.
- Zadania administracji państwowej i samorządowej oraz uczestników procesu budowlanego w ochronie środowiska.
- Proekologiczne materiały i wyroby budowlane – materiały odnawialne, recykling i wykorzystanie odpadów.
- Skutki techniczne, ekonomiczne i społeczne skażenia obiektów budowlanych i sposoby ich neutralizacji.
- Ekologia terenów zurbanizowanych, aspekty społeczne i psychologiczne.
- Kształcenie ekologiczne w działalności budowlanej.
- Ekologiczne aspekty projektowania i użytkowania budownictwa.
- Rewitalizacja obiektów, terenów poprzemysłowych i innych.
- Problemy korozji biologicznej.
- Problemy projektowania, utrzymywania obiektów budowlanych w strategii zrównoważonego rozwoju.
- Sposoby pozyskiwania i użytkowania energii ze źródeł naturalnych w budownictwie.

Atmosfera konferencji jest bardzo przyjazna w szczególności dla młodych naukowców stawiających swoje pierwsze kroki (dla stałych uczestników wręcz rodzinna). Organizatorzy w szczególności zapraszają młodych naukowców, dla których przygotowano specjalne zniżki na opłatę konferencyjną. Referaty będą mogły być wydrukowane w punktowanych miesięcznikach branżowych oraz naukowych.

Okolica zachęca do pieszych wędrówek w przerwach pomiędzy wykładami oraz podczas specjalnie przygotowanej sesji ekologicznej. Sponsorami Konferencji są: Śląska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa w Katowicach, Austrotherm, AQUA Bielsko-Biała, Knauf Insulation. Szczegółowe informacje znajdują się na stronie internetowej www.pzitb.bielsko.pl

WIĘCEJ INFORMACJI:

PZITB Oddział w Bielsku-Białej,

ul. 3 Maja 10/14, 43-300 Bielsko-Biała

tel: + 48 33 816 68 34, tel/fax: + 48 33 822 02 94

e-mai : biuro@pzitb.bielsko.pl